proleter

yazarları işçiler ve köylülerdir

Ve işi, Yiyecek Ekmeği Olmayana "Hür,, Dediler

(İŞÇİ SAMİ KARABAKAR)

Toprak istiyoruz, biz bu ülkeden
Yoluna ölen biz, öldüren biziz
Sömürü devri kalsın geride,
Eken biz, diken biz, derleyen biziz

(KÖYLÜ İBRAHİM EGE)

SAYI : 4 15 ŞUBAT 1968 125 KURUŞ

proleter mektupları

Bu bozuk düzenin mirasını Çocuklarımıza bırakmıyalım

Engeller Devrimci Güçleri Korkutmamalı.

Proleter, ta asırların ötesinden gelen, çilekeş halkımızın kısılmış sesidir. Bu ses, kendisini boğmak isteyenlere karşı ilk haykırışıdır. Proleterin çıkışı devrim içinde devrimdir Çünkü Anadolu proleteryası, tarihte ilk kez kendi diliyle kendisine seslenmektedir. Uzun yıllar politikayı bir yalan edebiyatı olarak halkımıza yutturanlara, proleter bundan böyle politika dersi öğretecektir.

Proleter mürekkep yalamış burjuva aydınlara göre yavan olabilir amma, asla yalancı değildir. Proleter, halkımızın kendi özünü gösterecektir.

Halkımız asırlarca ağaların ve kentli burjuvaların boyunduruğu altında ezilmiştir. Emekçi halkımız bugün kurtuluş yolunu bulmus, kendi siyasi örgütünde örgütlenerek kendi iktidarını kurma yolunda savaş vermektedir Anayasamız devrimci bir Anayasadır, buna sahip çıkmalı ve Anayasa halkımıza anlatılmalıdır. Elbette bu kolay bir iş değildir, bunu yaparken bugünkü düzenin devamında çıkarı olan kara ve yobaz kuvvetler boş durmayacaktır. Cesitli engellerle bu eylemi engellemeğe çalışacaklardır, bu uğurda yapmıyacakları kötülük yoktur. Fakat bu engeller devrimci güçlerini hiç korkutmamalı çünkü bu savaş emekçi halkımızın en kutsal savasıdır.

Asırlarca sömürülmüş bir halkın çocukları olarak babamızdan miras kalan bu bozuk düzeni bizim cocuklarımıza bırakmamaya vemin etmeliyiz: bu devrimci olmanın ahlâkıdır

İbrahim Emin
TİP Akhisar İlçe
Yönetim Kurulu üyesi

Seksen yaşında gündeliği 25 kuruşa... Hürriyet

"Yaşamak için öldürmek lâzım,, mış! Biz yaşatmak için Yaşayacağız

«Yaşamak için öldürmek lâzım.» Bugün hayatta en çok kızdığım ve nefret ettiğim sözdür bu. «Yaşamak için öldürmek lâzım.»

İki kişi arasındaki bir bayağı kavganın dışında hiçbir tutarlılığı olmayan bu sözü ilk söyleyenin kim olduğunu bilsem, ölmüşse mezarına, sağ ise suratına tükürmeyi ne kadar isterdim.

Bugüne kadar Türkiye'de «Yaşamak» dendi mi, çok kişinin aklına; bol para kazanmak, Avrupa'nın ünlü şehirlerini gezmek, en lüks eğlence yerlerinde pahalı içkilerle en şık kadınlar arasında mest olmak gelirdi.

Gerçek yaşamaya gelince;

Sosyalist Dünya ile beraber, bugün Türkiye'de de yaşamanın gerçek mânasının «çağına lâyık olabilmek» demek olduğunu kavrıyan biz Türk Sosyalistleri, her geçen gün daha güçlü olarak daha büyük kavgalar vereceğiz.

Bu kavga, mutlu bir azınlıkla yoksul çoğunluğun kavgası olacak.

Bu kavga, soyguncularla emekçilerin kavgası olacak.

Bu kavga, sömürenlerle sömürülenlerin kavgası olacak.

Bu kavga patronlarla işçilerin kavgası olacak.

Bu kagva, tefecilerle köylülerin kavgası olacak.

Bu kavga, faşistliğin zulüm, doğruluğun kalem kavgası olacak.

Bu kavga, satılmışlarla milliyetçilerin kavgası olacak.

Bu kavga, yabancı bayraklarla Ay - Yıldız'ın kavgası olacak.

Bu kavga, kapitalizmin emperyalizmi ile sosyalizmin kavgası olacak.

Bu kavga, insanca yaşamanın, insanca yaşamak istiyenlerin kavgası olacak.

«Yaşamak için öldürmek lâzım» mış!

Biz, yaşamak için öldürmiyeceğiz.

Biz, yaşatmak için yaşıyacağız. İnsanlık ve fazilet zincirinin bir halkası da biziz.

Biz, — vücutlarımız olmasa da— yaşamak için öleceğiz.

Artık tarihin son kara sayfası da kapanmak üzeredir. Yarının Türkiye'si insanlığın ışığında aydınlanırken: yaşamayı bugüne kadar kendi çıkarlarınca tarif edenler, kendi ihanetlerinin karanlığında boğulp gideceklerdir.

İşçi İsmet UTKU

PROLETER'den :

☆ Proleter'e yazı gönderilirken ad ve soyadları ve adresler açıkça yazılmalıdır.

★ Yazarın işçi veya köylü olduğu belirtilmelidir.

★ Takma ad kullanmak veya ad açıklamamak istendiği takdirde, bu husus mektuplarda işaret edilmelidir.

☆ Abonelerimize «Proleter» in her sayısı muntazam postalanmaktadır. Fakat, dergilerini alamayanların da bulunduğu öğrenilmiştir. Dergilerini alamayan abonelerimizin adresimize bildirmelerini rica ederiz.

Proleter Dergisine gönderilecek yazı, mektup, koli ve mevkutelerin üstüne: «PROLETER P. K. 258 ADANA » Adresine yazılması gerekmektedir.

Ve işi, Yiyecek Ekmeği olmayana Hür dediler

Demokrasi mademki her insanın kendi felsefesine göre bir hayat seçmesi demektir seyyar köfteciler mi kendi arzuları ile yapmaktadır bunu? Hırsızlar mı isteyerek hırsız oldular! Yoksa onların karakter ve kabiliyetleri bu kadar mıydı? «Onları» ittiniz mecbur ettiniz.

Aç kaldılar, evsiz kaldılar, İş vermediniz onlara!... Özendi fukaranın çocukları mektepli olmağa, olamadılar

Ve yiyecek ekmeği olmayana hür dediniz!.,...

Ve düşman ettiniz, halkı polise polisi halka Onlar birbirlerini öldürürken «Siz» balolarda galalarda idiniz.

Nice istidat sahipleri kahrolmuştur bu düzenin içinde, nice vatan evlâdı doğmadan ölüp, ölmeden gömülmüştür böyle..

Siz, işçinin kanı karıştı harcınıza bunu göremediniz.

Fani bir insansınız!. Fakat Millet ve Vatan fani değildir.

Sami Karabakar

Çetin Altan'a açık mektup

İstanbul Milletvekili ve namuslu yazar Çetin Altan! İsminiz Çetin, görünüşte siz de çetinsiniz. Neden derseniz? AP. li arkadaşlarla sohbet esnasında fikir münakaşası yapıyoruz. «Çetin bugün bir yazı yazmış» dediğimiz zaman sanki kulaklara dağ basılıyor hemen. Kalkanı hazırlıyorlar, o da ne imiş «az kaldı ha onun da dokunulmazlığı kalkıyor» diyorlar. O zaman kusur duyuyoruz «hakikaten çetinmiş!» diyoruz.

Bizde bir ata sözü var. «Güveniniz bir başka, karşı koyar yüz başa». Zavallılar, sanıyorlar Çetin in dokunulmazlığı kalkarsa bütün TİP. kalkar. Bilmiyorlar ki, her ilde ve ilçede , her köyde ve köşede bir Çetin yetişmiş.

Rahmetli dedemin bir lâfı vardı. «Korkma oğlum laf atar yapamazlar, kırganır kopamazlar» derdi. Bir taraftan da hakları var. Aşık İhsâni'nin dediği gibi —Korkuyorlar, korkacaklar, Yakındır—

Elbette korkacaklar, Herkes Ahmet Deniz olmuş. İnşallah iktidara doğru gidiyoruz. Gideceğiz! Yakındır!

Abdülkadir Alkurt
— Nizip'in Kubbin Köyünden —

BAŞARILAR

İçimden size bir şiir yazmak geldi PROLETER'in baş harfleri ile başlar.

Pırıl pırıl güneşli bir günde seni verdiler elime,
Renk renk güller gibi açıldın
Oluk oluk yağmur olup içime saçıldın
Leylâk olup her tarafa saçıldın
Evet saçılacaksın çünkü sen benim
Tarafımdan doğdun emekçi kardeşim
Eller kalkmış havaya seni tutuyor inan
Renk vermez hiç bir zaman sosyalizme inan

Neriman ÖZER

PROLETER

IŞÇİ VE KÖYLÜNÜN AYLIK DERGİSİ
BILIMSEL TOPLUMCU POLITIKA
İZLER

Haberleşme Adresi : P.K. 258 — Adana

4

15 ŞUBAT 1968
125 Kuruş

Kapak Fotoğrafı : Erdoğan ÇİFTLER

Sahibi ve Genel Yayın Müdürü: Necip Akan * Bu sayda sorumlu Müdür: Fazilet Dokuyucu. * Yönetim yeri: Adana Döşeme Mahallesi, 130 Sokak No. 19/6 * Ankara — Ulusal Basımevi'nde dizilip basılmıştır. Abone koşulları: 6 aylık 5 lira Abone bedelleri PTT pulu olarak veya PTT havalesi ile gönderilebileceği gibi, Adana Merkez Ziraat Bankası 16890 hesap numarasına da yollanabilir Bu son halde abone bedelinin gönderildiği haberleşme adresine bildirilmelidir.

Düşündüm yaptım..

İŞÇİ SABRİ TOPÇU

Köyüm üç tarafı dağlık, sade bir su geçidinin yol veren derin bir derenin içinde 1871 yılında kurulmuş dört mahalle, yetmiş hane, 560 nüfuslu, üç mevsim kış bir mevsim yaz geçer. Geçinme durumu yüzde doksanı gurbet denilen köyden dışarı çıkmalarıyla yüzde onu da köy ürünleriyle temin edilir. Kayseri ilinin Develi ilçesine bağlı (Derebaşı) dır. Ba ısı Bakırdağı, Güneyi, Doğusu TOROS dağlarıyla çevrilidir. On derecikler de yazın su akar, kışın Ocak ve Şubat aylarında karlar yürür, çığ gelir. 1932 doğum yılından bu yana yedi hane yörüyen çığın altında kalıp mal ve canları ölü olarak yazın bulundular. Ancak yirmibeş mahallem onbeş dakikalık aşağıya inme mecburiyetini duydular ve indiler. Onaltı kişi de çeşitli yolculuk maksadıyla derelerde çığ altında kalarak öldüler. Tek bir kişi de meydan kavgasında sopayla öldürüldü. Hiç kimse av silahlarını bile taşımazlar. İlçe'ye yaya onbeş saatte gidilir idi. Şimdi ise üç saatlik yere kadar açık kamyon köyüme yaklaşıyor. Hastalar doktora Haziran, Temmuz , Ağustos ve Eylül aylarında giderler. Diğer aylar doktorsuzluktan haliyle ölürler. «Kaderi Yetti» diye teselli olurlar.

Ak sakallı dedelerim anlatıyor: «Bizler Sivas ilinin İmranlı ilçesi halkından olup, oranın kiralık ev ağalarının zulümlerinden bizar olduk.

Güneşten mahrut Kuzey dereye sığındık ki, biraz olsun ağalar bizleri görmesinler. Zaman gelir ki ağaların bir benzeri seyit ve şeyh gelir, bu dereyi keşf eder. O da gelir dereye yerleşir. Şeyh Efendi, temiz halkın içine gelenklere dayanır. Kendini evlâdı resül tanıtır. Yeni yeni kurallar yaratır. Hatta bir hakim gibi davranır. Kız kaçar, hırsızlık yapılır. Şeyh Efendi, Ağa halleder, el etek öptürür, canı ne isterse onu yaptırır. Kendi ailesini, çocuklarını şahane yaşatır. Daima halka şehirlere gitmemelerini nasihat eder. Bir efendilik alır, yürür. Bir gün gelir, Ağa'nın bazı boşa gitmeyen halleri ortaya çıkar. Bir derede «Alo» isimli bir adam Ağa'yı öldürür. Şeyh Efendi 1953 yılında Karaciğer Sirozun'dan haliyle ölür gider. Şimdi ise köylülerin büyük kısmı şehirlere göç etmişler.

Köyümün gelenekleri de vardı. Şöyle ki: Hızır Aleyhisellam senede bir, sevdiği yani ameli dürüst kimselerin evine uğrarmış. Uğradığı evin un hararına, ambarına, ateş yanan ocaklarına ve göze çarpan gurumlu yerlerine el işaretleri bırakır. O ev sahibi de «evime Hızır uğradı» diye gücüne göre bir kurban keser. Kesilen kurban etinden evinde bırakmadan köylüye dağıtır. Derisini de belirli Dede'ye gönderir. Düşündüm ki bu gelenek safsatadır.

Birgün köy halkı yaylaya çıkmış. Damların kapıları kilitli. Yanımda bir arkadaşımla bir damın kilidini kapısının üstündeki taşların arasında saklanmış anahtarını buldum. Kilitli kapıyı açtım. İçeride el değirmeniyle çekilmiş kayatuzu çekilmiş, evin ortasında tahta honçanın üstüne un eleğiyle elenmiş, çec edilmiş olarak gördüm. Arkadaşıma dedim ki; «Bu çekilmiş tuza Hızır damgasını yapacağım» Elimle tuzu düzledim. Üstüne «Hızır» adını yazdım. Kapıyı kilitledim, anahtarı yerine koydum. Arkadaşımla oradan ayrıldık. Ertesi gün köyde bir kıyamettir, koptu.

«Mehmet»in evine Hızır gelmiş, kendi damgasını tuza basmış. Bu kerameti yedisinden yetmişine kadar yaymışlar. Damı dolduran kalabalık kimi ağlar, kimi taşlara yüzünü sürer, Kimi nur gördüm, güneş gördüm, ak sakallı pir gördüm, kurban derilerinden fayda çıkaran faydacılar bağırırlar, tahrik yaparlar. İşte bu köye Şeksiz şüphesiz Hızır uğradı. İçinizde iman etmeyen külli kafirdir. Yarın bu ahali Hızır için oruç tutacak. Elinde olan olmayan birer kurban kesecek derler. «Allah Allah» çekerler. Dam sahibi Mehmet ben «Çift öküzümün tekini kurban yaparım» der. Koyundu, keçiydi derken kurban sayısı kırka çıkar. Derici arkadaşlarımız mırıldar, sevinç gözyaşları döker. Hızır'ın damgasını görmek merasimi bittikten sonra beş batman yani kırk kilo tuzu, azıcık ta «bende bulunsun» diye cevher gibi dağıtırlar. Hastalara şifa olsun diye gönderirler. Ahali akşam karanlığına kadar zor dağılmıştı. Ben ise akşam kendi evimizde elli kişiye yakın bir toplantıda yukardaki şafsatayı benim yaptığımı açıkladım. Dinleyenlerin içinde babam şapkasını yere vurdu, bana da «Bu kör işleri sen düşündüğüne göre sabaha kadar o alay ettiğin Hızır seni gebertir.» Ben sabaha kadar gebermediğime göre, haber yağmur gibi yayıldı. Arkadaşım kesin olayın şahitliğini yaptı. Sonra halkın inancı değişti. Kabak kırk kurban yerine kırk kilo tuzun dağılmasına patladı. Şimdi köyümün halkı Hızır geleneklerine kati surette inanmıyor.

Düşündüm, gurbete çıkayım. Şehirlerde ışık var, asfalt var taksi var, temizlik var! var oğlu var, dedim.. Çıktım. Gurbetde Anadolu'da yine tarikatlar var, safsata inanışlar var, ağalar var, dedeler var, şeyhler var, yolsuz okulsuz kendi kaderine terkedilmiş yerlerin dolu olduğunu gördüm. 1944 yılında gurbete düştüm.

Bakkalların levhalarını okuya okuya okumayı öğrenmeye çalıştım. Günlük gazeteleri okurum. Yazarım, şimdi de.. Ancak «Proleter» dergisine yani benim dergime ilk yazımı yazıyorum Sindirilmiş düşüncelerimi açıklamaya, Anayasamızı okuyuncaya kadar cesaret etmiyordum. Artık ben de yazarım. Bana benzeyen kardeşlerim, emekçi kardeşim sen de yaz. Sanata hevesim vardı. İnşaat duvarcılığına çok merak ettim, öğrendim.

Anadolu'nun ızdırabını inliye inliye dile getiren bağlamayı merak ettim. Çalmasını öğrendim, marangozluğa merak ettim, öğrendim. Bağlama imalini de öğrendim. Düşündüm, koro halinde saz çalınıyor. Yani bağlama, cura , divan sazı birarada çalınıyor. Gördüm merak ettim üç sazı bir bedende topladım. Yaptım. Düşün[illegible] güzel şeyler yapayım. Düşünmenin faydasını yapmakla değerlendiğine inandım. Kimisi diyor ki «Ben kâinatı bilirim. Bildiğin[illegible]ana sermaye satıyor. [illegible]ana göz gördüğü gerçeğe ve tatbikatta inanır. «Sermaye satmaya değil sindirilmiş, uyuşturulmuş kardeşlerime hatır atmak istiyorum: İyi düşünün, iyi sanat, iyi inanç bulun ve çalışıp yapın. Başkalarının sanatından sadec[illegible] hisse alın. Kendiniz yani tüm emekçiler Sosyalist Türkiyeyi kurtarm[illegible] olanca gücünüzle çalış[illegible]lerinizi kendi elinizle yaratınız.

Proleter Sabri Topçu

PARAMIZ YOK YA DEVLETLİMİZ ÇOK

Köylü Etem Çakır

Biz proleterlere karşı komprador bir adam işçilerle köylülerin dergisi olan Proleteri benim köye getirip köy kahvesinde okuyup okuttuğumu görmüş olacak ki dergiyi kötülemek için bana şöyle söyledi:

«Bu dergi sizin fakir ve perişan olduğunuzu söylüyor. Halbuki bunu bilmiyen yok. Açık yanınızı söylemekle sizi kötülüyor bu dergi.»

Evet dedim. Yoksulduk, yoksul olduğumuzu biliyorduk ama neden yoksul olduğumuzu bilmiyorduk. Bugün bu dergi bize neden yoksul ve perişan olduğumuzu öğretmeğe başladı. Köylüyüz. Evimizde elektrik mi var, toprağımız mı var, sinama mı görüyoruz? Aniden çocuklarımız hasta olsa doktora mı götürebiliyoruz? [illegible]u yoksulluklar hep fakir köylüler için midir? Devleti yönetenler «hukuk devleti, misali dünyada bulunmayan Anayasa» dedikleri halde nerde kaldı hak hukuk.

Oğlumun birini orta okulun birinci sınıfından almak zorunda kaldım. Okutamadım. Yirmi dönüm hazine arazisini tapusuz olarak icarladım. İcarını ödüyorum. Bankadan ve hükümetten bir fayda sağlayamıyorum. Duyduğumuza göre bu yıl Ziraat Bankası yedi milyar atmış milyon lira kredi dağıtacakmış. Biz köylülere tefecilerden sıra gelmez. Onlar tefecilere verir. Biz de tefecilerden sekiz bin lira alırız, altı ay sonra oniki bin lira olarak öderiz. Şimdiye kadar değiştiremediğimiz kaderimiz bu!..

Oğlumuz kızımız okul istiyor, okumak hevesindeler. Okul yok. Para olsa da şehire gönderip okutsak çocukları Ama bizde para yok! Devletlimiz çok!

Artık uyanmağa başladık. Kurtuluş ışığı gözüktü. Köylü işçi hep beraber kendi dertlerimizi uyarmamız sayesinde seçimle iktidarı ele gecirerek hal edeceğiz. Davayı biliyoruz. Gelecek günlere hazırlanıyoruz.

HER ŞEYDEN YOKSUL...

Bu düzen yakamıza daha doğuştan yapışır. Taşla kesilir göbeklerimiz; tozla — çamurla büyürüz. Ne okul yüzü görürüz, ne helüm.. Büyürüz: Ya el kapısında ırgat, ya ağa tarlasında maraba..

Bu bir düzen meselesidir

PROLETER dergisinin çıkan iki sayısını da okudum. Dergiye yazı gönderen emekçiler kendi dertlerinden, kendi yollarının, kendi duraklarının olmadığından veya köyden geçen trenin köyde durmadığından bunun gibi dertlerden bahsediyorlar ve ilgili makamlara birçok defa baş vurdukları halde cevap alamadıklarından yakınıyorlardı.

Ve emekçilerin akılları şahıslara takılıyor ilgili mercilerin başında bulunan şahıslar değişirse kendi dertlerinin olacağını sanıyorlar. Hayır, baştaki şahıslar değişse de emekçilerin kendi dertlerine eğilmiyecektir. Çünkü bu bir sınıf meselesidir İki sınıf vardır, burjuva ve proleterya sınıfı. Burjuva çalışmadan para kazanan adam demektir. Proleter ise çalışarak kendi ekmek parasını çıkaran adamdır Türkiye'de yarım milyon kadar olan burjuvalar otuz bir milyon emekçiyi kendi kurdukları kapitalist bir sistemle sömürmekte ve emekcileri cahil, memleketi de geri bırakmaktadırlar. Ayrıca memleketi yabancı emperyalist devletlere peşkeş çekerek, komisyonculukla, zengin fakat haysiyetsiz bir hayat yaşamaktadırlar. Bu komisyonculukla geçinen komprodorlar emekçileri uyandıran ve bağımsız bir ülke istiyenlere karşı kendi menfaatleri icabı, halka kadın tellağı diye anlattıkları komünist damgasını vurmaktadırlar Halka komünizm ne demek, kominist ne demek anlatmak lâzımdır. Komünizm işçilerle köylülerin ihtilâlle burjuva sınıfını yoketmesi ve kendi sınıflarının diktasını kurmalarıdır. Komünist ise ihtilâlci sosyalist demektir Bugün Anayasa çerçevesi içinde emekçi halkı örgütleyip bilinçli bir şekilde burjuva sınıfının karşısına kendi ağırlığını koyması için çalışanlara komünist diyenler, komünist ne demek onu bilmiyorlar veyahut kendi avantaları sürsün diye halka bile bile yalan söylemektediler Bir komünist halkı Anayasa içinde bilinçlendirmez, onu ihtilâl yapmaya silâhlandırmaya davet eder. Bunları yapmıyanlara komünist diyenler ya yabancı devletlerin köpekleri yahut emekçileri sömürenlerdir Emekçiler örgütlenmeli, bilinçlenmeli Anayasa dahilinde kendi ağırlıklarını burjuva sınıfına karşı koymalıdırlar. O zaman akmıyan suları akacak, tren onların köylerinde duracak, yolları, okulları yapılacak, hastane kapılarında sürünmiyecekler. Ve bugün onları savunan sade onbeş kişinin bulunduğu mecliste, kendi aleyhlerinde kanun maddeleri hergün dizi dizi çıkmıyacaktır. Emekçiler örgütlenmeli, bilinçlenmeli ve Anayasa çerçevesi içinde kendi ağırlıklarını burjuva sınıfının karşısına koymalıdırlar. kaybedecek birşeyleri olmayan emekçiler hiç olmazsa kendi çocuklarına insanın insanı sömürmediği, bağımsız bir dünya bırakacaklar ve çocukları onlardan bahsederken onları üzüntüyle anmayacaklardır

MEMET ALTAN

«Kısa çöp uzundan hakkın alacak..»

Sömürünün kalkması şarttır parolamız el ele el ele el ele..

EMEKLİ İŞÇİ AHMET TURHANERİ

Aralık 1921 deki Söylevinde de «Sırt üstü yatmak ve hayatını çalışmadan geçinmek isteyen insanların bizim toplumumuz içerisinde yeri yoktur. Hakkı yoktur» diyerek başkalarının sırtından geçinmeyi şiddetle red etmiş ve devamla: «O halde söyleyiniz efendiler halkçılık toplum düzenini emeğine, hukukuna dayandırmak isteyen bir sosyal dokrindir. Efendiler, biz bu hakkımızı korumak, bağımsızlığımızı güven altında bulundurabilmek için toptan milletçe bizi mahvetmek isteyen emperyalizme karşı ve bizi yutmak isteyen kapitalizme karşı milletçe savaşmayı uygun gören bir doktrini izleyen insanlarız.»

Mustafa Kemal, «Misakı Milli hudutları» içerisinde,

Anadolu Türkiyesinin hudutlarından ne bir karış dışarı ne de bir karış içeri» der..

Dikkat edersek dış ve iç düşmanlar yıllardan beri bu ilkeyi bozmak çabasındadırlar. Evet Cumhuriyetimizin kuruluş günlerinde: Amerikan mandasını isteyenler, bu gün Kıbrıs konusunda bu ilkeyi yıkmaya çalışıyorlar. İddiaları, ya taksim ya ölüm, neden? Yabancı üslerden arınmış federatif bir Kıbrıs değil de, sömürü düzenine uygun bir statü? Çünkü: Taksime gittiğimiz an başka ulusun özgürlüğüne müdahale yapmakla: Misakı Milli hudutlarını parçalamış oluruz. Düşmanlarımızın istediği de budur

Bundan ne çıkar yani demeyeyelim, kapitalist düzen (Sermaye düzeni) emperyalist emellerini asrın, günün şartlarına göre ayarlar. Olaylara dikkatle bakarsak; Kıbrıs keşmekeşi paralelinde,

1 — Hatay gösterisi» Suriyeliler tarafından.»

2 — Kilikya — Çukurova gösterisi «Beyrut Ermenileri tarafından»

3 — Barzani direnişi «Irakta — Türkiye Doğusu» belirtildiği üzere olayların altında kayıtsız şartsız bir kapitalist parmağı olduğu görülmektedir. Uzak ve yakın ulusların tarihine göz atarsak, her şeyin bir avuç kapkaççı ve kacıklar tarafından idare edildiğini anlarız. Bunun yanısıra Amerika kapitalistlerinin (CIA) başının altından çıktığını görürüz.

Biz Türk halkı: İşçisi, köylüsü, devrimci aydını, devrimci sendikalar, subaylar, yurdumuzda huzur içinde yaşamak istiyorsak yurtta barış dünyada barış ilkesini aramamız şarttır. Yani sömürünün kalkması şarttır. Barış ilkesini aramamız şarttır.

Dikkatli olmamız gerekir. Yurdumuzda bir tehlike sezilmektedir. Bugün değilse yarın. bu tehlike doğabilir. Olaylar bu yönde gelişmetekdir.

Bir emekli işçi Türk Proleterlerine sesleniyor: Kapitalist düzen çok zalimdir, kapitalist düzende: Din. milliyet, vatan, vicdan, insanlık ve haysiyet yoktur. Yalnız kâr dürtüsü vardır. Kârını nereden bulursa orası onun vatanıdır.

Parolamız: Şu el ele el ele.;

Sözlük

KAPİTALİZM : Halk dilinde kapitalizm denince işçi, köylü kitlesinin sermaye sahibi olmadığı bir yönetim anlaşılmaktadır. Marx'a göre çıkarları birbirine aykırı bulunan ücretli işçi sınıfı ile sermaye sahipleri sınıfının bir arada bulunduğu bir toplum, kapitalist düzenin varoluşunu belgeler.

SOSYALİZM:: 19 uncu yüzyılda endüstrileşme sonucu meydana çıkan proleterleşmenin doğurduğu bilim ve eylem. Bu eylem, kişisel ve kapitalist düzen yerine sınıfsız ve üretim araçlarının toplumun tümüne ait olduğu bir düzen getirmek ister.

BURJUVA : Eskiden sularla çevrili şehirlerde oturanlara denirdi. Kapitalist toplumda üretim araçlarını elinde tutan ve emekçiyi çalıştırarak onun yarattığı artık değeri sömüren sınıfa denmektedir.

PROLETER: Kapitalist düzende iş buldukça yaşayabilen, emeği kapitali arttırdığı müddetçe iş bulabilen, emeğini satarak geçinen tüm değerlerin yaratıcısı emekciye denir.

ARTIK DEĞER: Marx'a göre, tüm değerlerin yaratıcısı doğa ve emektir. Sermayenin değer yaratmakta bir rolü yoktur. Kapitalist düzende işçi aldığı ücreti ödemek için gereken zamandan fazla çalıştırılır. ya da aynı süre çalıştığı ve aynı ücreti aldığı halde daha çok üretim yapan makinalar yüzünden daha çok değer yaratır. İşçinin yarattığı değerle işçiye ödenen ücret arasındaki fark, burjuvanın cebine giden artık değer'dir.

Sosyalizim

İç ve dış sömürüki son bulmayan acımız
Düzenin halktan yana olması amacımız
Emekci, işçi köylü davada baş tacımız
Bütünü parçalamak ihanete gidiştir.
Sosyalizim disiplin, düzen isteyen iştir.
İç soygun son bulmazsa yenilir mi dış gavur?.
Bunlar bir ejderhanın iki ayrı koludur
Sosyalistim demeden ona karşı cephe kur
Bu sonu kof çıkacak cafcaflı bir afiştir.
Sosyalizim disiplin düzen istiyen işdir.
Sağlamlık teoride, eylemde tutarlılık
Türkiye adım adım aydınlanacak artık
Yaya kalmaya mahkûm birkaç beyinsiz, kanık
Şahsiyetle uğraşmak her şeyi kaybedistir
Sosyalizim disiplin düzen istiyen işdir
Kendini en yükseğe tabii aday sanan
Üç beş kelam bilmenin aldatmasına kanan
Bugüne kör olup da eski aşkıyla yanan
Devrini tamamlamış kırık bir paslı dişdi
Sosyalizim disiplin düzen istiyen işdir
Bilelimki dostlarım yetkili organlar var
Partili olan herkes üst kuruluna uyar
Asi davranışlardan burjuvazi sağlar kâr
Amerikan korkusu bozguncuya sinmişdir,
Sosyalizm disiplin, düzen isteyen işdir.

İşçiMehmet AYHAN

SENDİKA

15 günde bir çıkar Fikir ve Sanat Dergisi. Türkiye Maden — Madeni Eşya ve Makina Sanayii İşçileri Sendikası
Yönetim yeri: Hürriyet Caddesi No: 86 — Maden İş Sendikası Karabük

NAZIM HİKMET

Tavşan korktuğu için kaçmaz kaçtığı için korkar

Ve başladı Garson Mustafa:

«— HİKAYEI 26 AGUSTOS GECESİNDE SAATLAR İKİ OTUZDAN BEŞ OTUZA KADAR...

Saat iki otuz.
Kocatepe yanık ve ihtiyar bir bayırdır,
ne ağaç, ne kuş sesi
ne toprak kokusu vardır.
Gündüz güneşin
gece yıldızların altında kayalardır.
Ve şimdi gece olduğu için
ve dünya karanlıkta daha bizim
daha yakın
daha küçük kaldığı için

ve bu vakitlerde topraktan ve yürekten
evimize, aşkımıza ve kendimize dair
sesler geldiği için...
kayalıklarda şayak kalpaklı nöbetçi
okşayarak gülümseyen bıyığını
seyrediyordu Kocatepe'den
dünyanın en yıldızlı karanlığını.

Düşman üç saatlık yerdedir.
Ve Hıdırlık Tepesi olmasa
Afyonkarahisar şehrinin ışıkları gözükecek.
Şimali garbide Güzelim Dağları,
ve dağlarda tek
tek

ateşler yanıyor.

Ovada Akarçay bir pırıltı halinde
ve şayak kalpaklı nöbetçinin hayalinde
şimdi yalnız suların yaptığı bir yolculuk var.
Akarçay belki bir akarsu
belki bir ırmak

belki küçücük bir nehirdir.
Akarçay Dereboğazı'nda değirmenleri çevirip
kılçıksız yılan balıklarıyla
Yedişahitlei Kayası'nın gölgesine girip çıkar,
ve kocaman çiçekleri eflatun
kırmızı
beyaz
ve sapları bir buçuk adam boyundaki
haşhaşların içinden akar.
Ve Afyon önünde

Altıgözler Köprüsü'nün altından

gündoğuya dönerek

ve Konya tiren hattına rastlayıp yolda
Büyük Çobanlar Köyü'nü solda
ve Kızılkilise'yi sağda bırakıp
gider.

Düşündü birdenbire kayalıklardaki adam
kaynakları ve yolları düşman elinde kalan bütün nehirleri,
kimbilir onlar ne kadar büyük

ne kadar uzundular?

Birçoğunun adını bilmiyordu,
Yalnız Yunan'dan önce ve Seferberlik'den evvel
Selimşahlar Çiftliği'nde ırgatlık ederken Manisa'da
geçerdi Gediz'in sularını başı dönerek.
Dağlarda tek
tek

ateşler yanıyordu.

Ve yıldızlar öyle ışıltılı, öyle ferahtılar ki
şayak kalpaklı adam
nasıl ve ne zaman geleceğini bilmeden
öcalıcı, güzel ve rahat günlere inanıyordu
ve gülen bıyıklarıyla duruyordu mavzerinin yanında
Kocatepe'de, gözetleme yerinde..
Saat üç buçuk.

Halimur — Ayvalı hattı üzerinde
manga mevziindedir.

İzmirli Ali Onbaşı
karanlıkta göz yordamıyla
sanki onları bir daha hiç görmeyecekmiş gibi
baktı manga efradına birer birer;
Sağda birinci nefer

sarışındı,

ikincisi esmer,
üçüncü kekemeydi,
fakat bölükte

yoktu onun üstüne şarkı söyleyen.

Dördüncünün yine mutlak bulamaç istiyordu canı.
Beşinci vuracaktı amcasını vuranı
tezkere alıp Urfa'ya girdiği akşam.
Altıncı

inanılmayacak kadar büyük ayaklı bir adam
memlekette toprağını ve tek öküzünü
bir ihtiyar muhacir karısına bıraktığı için
kardeşleri onu mahkemeye verdiler.
ve bölükte arkadaşların yerine nöbete kaldığı için

ona «Deli Erzurumlu» derdiler.

Yedinci Mehmet oğlu Osman'dı.
Çanakkale'de, İnönü'nde, Sakarya'da yaralandı,
ve gözünü kırpmadan
daha bir hayli yara alabilir
ve dimdik ayakta kalabilir.
Sekizinci

İbrahim

korkamayacaktı bu kadar

bembeyaz dişleri böyle tıkırdayıp

böyle birbirine vurmasalar.

Ve Izmirli Ali Onbaşı biliyordu ki
tavşan korktuğu için kaçmaz
kaçtığı için korkar.»

Gangster olmaya zorlayan kötü düzen

İşçi İmadettin Bıçakçı

Geçenlerde gazetelerin baş sayfalarını işgal eden İrfan Vural hakkındaki haberi okuduk. Biz Proleter ler bu haberin neticesini ilgiyle izledik ve onu destekler bir tavır takındık. Burjuvalar kapitalistler kompradorlar da gangasterin durumunu heyecanla izlediler.

Gazetelerde haber şöyle başlıyordu: «İrfan Vural ve arkadaşları gardiyanı vurup kaçtılar». Vural'ı gangaster olmaya zorlayan, süregelen kötü düzen şartlarıdır. Düzende büyük eşitsizlik vardır bu eşitsizlikten dolayıdır ki, İrfan Vural gangster olmaya zorlandı ve oldu.

Eğer eşitlik olsaydı Vural ve binlerce sabıkalı olmayacak, eşitlik sağlanınca kimse kimseye kulluk etmeyecek, işsizlik or tadan kalkacak hiçkimse fakir diye, kundurası, çorabı, elbisesi yırtık, yamalı diye hor görülmiyecekti. Başlık parası veremiyen gençler sıpa ile evlenmek için gazetelere ilân vermeyeceklerdi.

İrfan Vural geçineceği kadar bir ücretle iş bulamadığı ve kendisi gecekondu bulamazken azınlığın köşklerde apartmanlarda para ve mücevherat içinde sefa sürmesine dayanamadı gangster oldu. Yakalanmamak için kaçmak, yaralamak hatta öldürmek zorunda kaldı. Yakalayana ellibin lira vadedilmesi İrfan Vural grubunun bir polisi öldürmüş olması şeklinde gösterildiyse de asıl sebep bunlardan çok, zengin lerin mal ve canlarını bu gruptan gelecek tehlikelere karşı korumaktır. Gangsterler şehirlerdeki kapitalistlerin mallarını soyarlar. Dağdaki eşkiya lar ise şehre giremez pro leterleri soyarlar. Gangsterleri de eşkiyaları da soygunculuğa iten bu kötü düzenin şartlarıdır. Gangsterlerin, eşkiyaların adi hırsızların ve kendi çıkardıkları kanunlara uy gun olarak yüzlerce eşkiyanın çalabileceğini her gün ceplerine indirenlerin ortadan kalkması için proleterin iktidara gelmesi şarttır. Eğer zenginler ve eşkiyalar tarafından soyulmak istemiyorsanız biz proleterleri temsil edenleri biliniz, tanıyınız...

Gangster İrfan Vural'ın içinde öldürüldüğü otomobili ilgililer incelerken...

Hızla ilerleyen biz imişik!

Yıllardan beri bizi sömürenler diyor lar ki «Halkımız tembeldir, geri kafalıdır, yeniliklere uymuyor, görgüsüzdür.» Bunların hepsi doğru.

Bakınız açıklıyorum, siz dinleyin ve hükmünüzü veriniz. Eğer tembel olmasaydık ve çalışsaydık bizimde iyi yaşantımız olurdu. Gelirimiz, kazancımız bizim olurdu. Evimiz, barkımız, kabımız, kacağımız olurdu. Mademki bizi karın tokluğuna gece, gündüz çalıştıranlar, böyle demişler. Öyleyse tembelmişiz.

Geri kafalı olmasaydık, yaz, kış, gece, gündüz demeden çalışır ve kazancımızı açık gözlere vermezdik.

Yeniliklere uysaydık, onlar mantolu, paltolu, biz çarşaflı, abalı gezmezdik. Onlar özel okullardan, Avrupalar'dan, biz kuran kurslarından okumazdık. Onlar barlara, 'olere, tiyatrolara, biz tekkelere, şeyhlere gitmez dik. Onlar savaşta, biz sulhta evde pineklemezdik.

Görgüsüz olmasaydık, onlar yabancı tüccarlarla karılı, kızlı eğlenceler ter tipleyerek değişik oyunlar oynarlarken sosyetik, mil liyetçi olup biz karımız la yanyana çalışarak bir karış toprağı isterken milliyetsiz sayılmazdık.

Bize dedilerki «Bu millet, namusuna, dinine düşkündür. Elbet ki karısını peçeteyle gezdirecek - tir.» Kendileriyse bırak peçetesizliği, saçını ve makyajını dahi erkek berberlere yaptırıyorlar.

Sonra da meydan nutuklarında da «Halkımız hızla ilerliyor, halkımız herşeyi görüyor ve anlıyor.» diyorlar. Elbetki bu da doğrudur. Bu büyüklerimiz bugüne kadar doğru konuşmamışlardır ki bun dan böyle yalan söylesinler. Tabi doğru (!) Bakınız doğruluğa:

Dedelerimiz Allahın yaptığı ve kapısı açık mağaralarda yaşarlarken, biz elimizle yaptığımız kapısı kapalı mağaralarda yaşıyoruz. Dedelerimiz yabani hayvan etleriyle beslenirken, biz yabancı süt tozuyla besleniyoruz (.!) Dedelerimiz odun yakarlarken biz tezek yakıyoruz. Dedelerimiz ağaçların yapraklarıyla örtünürüken, biz yaprakları yama yapıyoruz. Dedelerimiz yabani hayvanlar gibi istediği şekilde hür gezerken, biz evcil hayvanlar gibi bağımlıyız. Dedelerimiz vabani hayvanların korkusundan yatmazken, biz vabancıların korkusundan vatamıyoruz. Dedelerimiz bundan binlerce yıl önce bu şartlarla yaşarlarken, biz binlerce yıl sonra ayni şartlar içerisinde yasıyoruz.

Şimdi anladınız ve hızlı ilerlemeye hak verdiniz. Demekki dedelerimizi ne kadar geriden bırakmışız.

Belki içinizden bir okurumuz diyecek ki; «bugüne kadar sırtımızdan geçindiniz. Artık yeter. Han gi kalkınmadan ve hızdan bahsediyorsunuz. Kendine göre konuşma. Bize göre konuş.» Okurum, sen de haklısın çünkü uyandık ve uyanıyoruz.

Topraksız Çiftçi
Abbas Şahin

Karşılama

Diyoruz ki bu ağaysa bu beğse
İşsiz dolaşmaktan soyulmak yeğse
Diyoruz ki, nic'olur bu takımın
Boyuna halattan irüzgâr değse

Diyorlar ki bu dü endir sürecek
Dövünmeler boşuna ha boşuna
Bir akıllı sizleri sömürecek
Hem gitse de gitmese de hoşuna

Diyoruz ki kim kurdu bu düzeni
Kim yaşatmış proleteri ezeni
Bir akıllı, beş akıllı evet he
Görmüyon mu kurşunlara dizeni?

Diyorlar ki, çalışmadan yaşarız
Beş parmağın beşi bir mi saşarız
Proleterin boynu bükük bize ne?
Bu dağ bizim, bu yol bizim aşarız

Diyoruz ki, ey ağa, beğ, tefeci
Biz köylü, sıvacı ve de küfeci
Yola çıktık, döküldük ha bak sana
Sonunuz acayip, korkunç ve feci..

Diyorlar ki, susturun şu mereti
Bozuyor ha bu bizim kerameti
Ez, sömür, söv, eğer gene susmazsa
Boynuna sicimden ölüm demeti...

Diyoruz ki, bu kazma bu da kürek
Ne sihir kalacak ne de keramet
Karşınızda çelik, içinde yürek
Kasları gerilmiş, tunçlaşmış Memet...

Çırak EMMİ

KISA VE ÖZ

Senin alınyazın bu, yaşamak budur,, dediler

İŞÇİ İSMAİL ALTINER

Yıllarca sadece yaşıyor gördük. Güneş battı yattık, güneş doğmadan kalktık. Gün ışınları tarlada, bahçede doğdu üzerime. Güneş görmeden girdik maden ocaklarına güneşsiz günler yaşadık böyle senelerce...

Soralım dedik, sorasınız geldi bir gün. Kabahat dünyanın yörüngesinde dediler. İnandık her şeyde olduğu gibi. bunada...

Yörünge düzeldi dediler. Günlerden bir gün. Kamaştırdı gözlerimizi oKca Güneş elimizde kazma, kürek, taşlar. parçaladık. Temeller kazdık. Binalar yükselttik. Sırtımızda katlara tuğla, harç çıkardık. Çık çıka bildiğin kadar. Sırtındaki yükle... Nasıl olsa yörünge normal güneş daha fazla yukarda dediler. Bunada inandık. Yalnız en üst kattan bir makara ipinden inerken ışıltılı asansör yukarı çıkanlar vardı. Onlar hâlâ orda biz hâlâ burda. Lâf edesim geldi. Bir gün bir kaç yerde ayıp dediler. Senin alın yazın bu itiraz yok yaşamak budur işte dediler.

Görüyorsun ya yaklaşan 20. asır işt elerle avutulan Proleter insanlarının hali.

ULU DİVANDA ONBEŞ ER

Zulümü vurmanın gelmiştir çağı
Sosyalizm açık, gelmiş bir akındır
Motor muyuz, yedirdi motor yağı
Uyan vatandaş uyanmak hakkındır

Soyguna çekeriz sosyalizm seti
Bu halka yedirdi at, eşek eti
Ağalık var, fakirin yok kıymeti
Yeter, biraz da fakiri kalkındır.

Fermani'yem akan alın terimiz
Ulu Divanda var on beş erimiz
Dünya turunda bizim berberimiz
Bunları soracağız, çok yakındır.

Aşık Fermani Yusuf

* *

DAHA NELER

Nelere inandırmışsınız nelere
Neler yapmışsınız ardımdan
Aşımı ekmeğimi almış elimden
Yalanla büyütmüşsünüz beni
Mezara koymamışsınız ama
Öldürmüşsünüz daha doğduğum gün
Soframa masal meyveleri
Kafama bütün zırvaları doldurmuşsunuz
Cennet cehennem demişsiniz
Neler anlatmışsınız daha neler
Kıldan ince kılıçtan keskin
Sıratlar kurmuşsunuz geçemiyeceğim
Mutsuzlara yazmışsınız adımı
Öyle atmış öyle atmışsınız ki
Gönlümdeki Tanrıyı bile kalkmış
Bana göklerde aratmışsınız.

İBRAHİM ÖZER

Ver elini Alamanya..

İŞÇİ EROL ÖCAL

Köyden İstanbul'a geleli az olmuştu: «Başlık» parası kazanmıya gelmişti Hasan. Oldukça yiğit bir delikanlıydı. Uzun boyu, iri gövdesi ve aslan pençesi gibi elleri vardı Hasan'ın. Ama «Boşuna yaslanıyorum bu diyarı gurbete» diyordu. «I-mama yedibin Gayme vereceğim gardaşım, bu çalışmayla birikir mi? Hem şurada ne para alıyoruz ki? Yok gardaşım ben Alamanya'ya gideceğim.

Orada bileğimin hakkını bari alırım. Almanlar hak yemezmiş heç. Gavur emme, eyi adamlarmış onlar. Baksana gardaşım benim burada aldığım para ile çorba, kuru fasülye bilem yesem artmıyor. Ama Almandan gelenler hep guyruklu arabayla geliyorlar....»

...... Hasanın rüyalarını paylaşıyorlardı, artık Almanyayla i-mamın kızı Fadik. Almanya diye ölüp diriliyordu ama, üç gündür yazılmak için Tophaneye sermişti postu.. Gece fabrikada çalışıyor, gündüz de akşama kadar kuyruğa girip sıra bekliyordu. Ve önünde birkaç kişi kalınca «Paydos» diyorlardı.

Gözleri kan çanağına dönmüştü. Ne bileklerinde kuvvet, ne de dizlerinde derman kalmıştı.

Sırada on kişi kadar kalmıştı. Artık yazılacaktı bugün. Otur duğu yerden duvara yaslanarak ayağa kalktı ki önünden mini etekli bir kız zıplayarak dışarı gidiyordu.

Hasanın gözleri kızın elindeki kâğıtlara dikilmişti. Pasaport ve birkaç kâğıt vardı.

Kız kapıdan kaybolunca, Hasan önündeki arkadaşına dönerek:

«— Şu vaziyete bak arkadaşım!.. Bu da mı Alamana gidiyor ki?»

— «Tabi ya! Baldır bacak meydanda.»

— «Yahu gardaşım Türklüğü batırdı bunlar Alamanyada...»

Öfkelenmişti Hasan. Öfkesinden arkadaşının kolunu yakalamış sıkıyordu, mengene gibi. Neden sonra farkına vardı arkadaşının kolunu sıktığını, bıraktı.

Üç paket Üçüncü sigarası bitirmişti bugün. Üzerini aradı bulamadı. Sıradan çıkamazdı. Çokları sıradan çıkıyor, yemeğe filan gidiyordu ama, Hasan sırasını kaybetmemek için çıkmıyordu üç gündür. Sabah ve öğle yemeği de ikişer simitle geçiyordu.

Arkadaşı onun sigara aradığını anladı ve cebinden çıkardığı sigarayı uzatarak:

— Yak bir cigara arkadaş. Koskoca hükümet var. Onlar düşünsün Türklüğün şerefini:..

Hasan uzatılan sigarayı aldı, kendi kibritiyle yakıp derin bir nefes çektikten sonra:

— Göndermemeli karıları hükümet!... Ben burada evlenecek gız bulamıyom, yedi bini saymayınca. Onlar parasız gidiyor Alamana. Hem de onlara sıra beklemek yok!...

Kanlı, uykusuzluktan derine çekilmiş gözlerini ovuşturdu biraz. Yazılınca hemen gideceğini zannediyordu Hasan. Bilmiyordu, bir, sene, iki sene sırada bekliyeceğini.

Gâvur illerine iş için, bir dilim ekmek için gidiyordu bunca Türk. Yalnız Tophane'de yüzelliden fazla yazılan oluyordu günde. Anadolu illerindekiler hariç.

Nereye?

Bir avuç azınlığın rahatı bozulmasın diye, dedelerimizin at oynattığı yerlerde boyun eğip, iş dilenmiye mi?..

Neden bu göç?...

Güzel Türkiyemiz, güzel Anadolumuz yetmiyor mu artık Türk'e?...

Kadınlarımız Avrupa'nın dört bir yanına dağılmış, hergün gazetelerde çıkan haberlere göre, Türk'ün alnına birer kara leke sürmekteler... Bu vaziyet karşısında bizim milliyetçi geçinen yazarlarımız, büyüklerimiz ne yapıyor?.

Susuyorlar beyler, Susuyorlar...

Bu memleketin sahipleri bizleriz. Cengiz Hanın, Yavuz'un, Fatihin, Mustafa Kemallerin torunlarıyız. Bu memleketin her karış toprağı için kanlarını akıtanlar bizim dedelerimiz.

... Ve Türkün vatanı, namusu için Çanakkale'de, Sakarya'da, İzmir'de, Antep'te düşman namlularına karşı göğüs gerdiler Birinci Kurtuluş Savaşında.

O zaman, düşman, toprağımıza, namusumuza saldırmıştı. Şimdi, iş tersine döndü: Biz namusumuzu kendi elimizle onlara gönderiyoruz. Hayır.. Hayır Mustafa Kemal'in torunları, bu böyle devam etmemeli. Etmeyecekte.

Bir dilim ekmek için, biz namusumuzu satamayız. Yıkmalıyız bu kapkaççı düzeni. Fabrikadaki işçinin, köylerdeki topraksız köylünün.. sıkıntısını, sıkıntıların en azına indirmeliyiz. Bir düzene sokmalıyız memleketin sosyal davalarını da. Namusumuzun satılmasını önlemeliyiz.

Bir karış çocuğun geçim sıkıntısından gece gündüz fabrika yollarında çürümesine göz yummamalıyız. Onlar ki, geleceğin Mehmetçikleri, şimdiden zayıf, çelimsiz ve hayattan bezgin oluyorlar.

Bizlerin, biz proleterin vazifesi çok büyük bugünkü memleket davalarında.

Ve Türk milletinin geleceğinden sorumluyuz. Bunu hepimiz bilmeliyiz: İşçimiz, köylümüz ve tüm emekçilerimiz.

Kendimizi bir kenara bırak sak bile, geleceğin mehmetçikle rini düşünerek, şimdi bizlerle beraber olan ve bizlere dünya meselelerini, geçmişteki ve şimdiki sömürgeciliği, gıdâ emperyalizmini açık açık yazan, az da olsa öz yazarlarımız ve mebuslarımız ve profesörlerimiz var.

Bu kıymetli emekten yana olanların yazılarını, kitaplarını okumaktayız. Okutmalıyız, öğrenmeliyiz, anlatmalıyız. Bilinçlenmeliyiz gelecekteki sorumluluğu muza.

«Başlık» parası için Alamanya'ya, İsveç'e giden topraksız Hasan'ları, Memet'leri, Ali'leri bu dertten kurtarmak, gece kondu da oturduğu halde geçinemiyerek on yaşındaki çocuğunu işe gönderen işçiyi, fabrika köşelerinde, han köşelerinde çorba ve kuru fasulye ile çalışmaya başlayan on yaşındaki geleceğin memetçiğini biz düşünmeliyiz. Çünkü düşünen yok!.

Düşünen olsa, yüzlerce kuruş yemek parasıyla işçi çalıştırılmazdı. Kendileri onbeş lirayla masadan kalkmadıkları halde...

Düşünen olsa bir işçinin günlük çıkarttığı artık değerinin en fazla onda birini vermezlerdi ömür eskittiği halde.

Hayır düşünen yok beyler!.. Ne başlık parasını ne topraksız köylüyü, ne on lirayla çalışan işçiyi ne de geleceğin mehmetçiğini..

Bizi biz düşüneceğiz. Önümüz de bizi savunan, bizi uyaran önderlerimiz var. Uyanalım gaflet uykusundan. Görelim? yakından izleyelim sen ben davasını, koltuk davasını ve toplanalım dört yılda bir yapılan seçimlerle meclisimizde.

Bizi biz savunacağız başka çıkar yol yok.

Almanya

Sırtında yorganlar işçi perişan
Nerden çıktı Doğu, Batı Almanya
Yuvalar dağıldı yavru perişan
Nerden çıktı Doğu - Batı Almanya
Perişan işçiler gez diyar diyar
Ayşe, Güllü, Fatoş günleri sayar
Yurduna dönerken eşkiya soyar
Nerden çıktı Doğu Batı Almanya
Çile çekiyor işçilerin yavrusu
Alman kızı ile evlenmiş babası
Hele şu Johnson da baş belâsı
Nerden çıktı Doğu Batı Almanya
Derdi Derya yoksul bağrımı deler
Su dolaşır ama hendeği bulur
Işçinin sahibi var birgün gelir.
Nerden çıktı Doğu - Batı Almanya

Aşık Derdi Derya

Bunlara kalırsak kara günlere kaldık..

İsportacı Ziya Yüksel

Proleter kardeşlerim; ben işportacı proleter, sen kazma kürek işçisi proleter, süpürgeci, kalfalar, çıraklar, hayat garantileri olmayan tüm vatandaşlarım. Biz biziz birbirimizi görmesek te birbirimizin acısını duyarız.

Biz; memleketin yüzde seksenini teşkil ediyoruz ve karın tokluğuna çalışıyoruz. Yüzde yirmisi de avantadan karnını doyurur. Yatacak yerimiz yok. Saraylar yapıyoruz karın tokluğuna, yetmez mi? Artık karın tokluğuna çalıştığımız yeter. Bakın sizlere otuz günde Ankarada başıma gelenleri anlatayım. İşportacılık yapıyorum. Öğrenci kardeşim de Şehitlik Pazarında. Pazara belediye koymadı. Belediye ile münakaşa yaptık, hatta yumruk bile yedik. Üç gün mal belediyede kaldı. Üç gün sonra yüz lira ceza ile aldım. Pazarlar cemiyet başkanının elinde. Bu başkanlar da eski pazarlardaki külhani dayılık yapan soytarılardan. Pazar yerlerini bunlara teslim etmişler. Ankara belediyesi altı zabıta memuru vermiş. Her başkanın beş altı yeri var.

Benim gibi dışarıdan gelmişleri içeri sokmuyorlar. Pazara yetişirsen belki memurlar da açık söylüyorlar bunu. Biz cemiyet başkanlarına hizmet ediyoruz diye. Yapmasak bizi sürgün yaptırır diyorlar Kardeşimle beraber bu durumu bakanlığa bildirmeyi düşündük ve gittik Başbakanı görmeye. Vardık göstermediler. Seçim zamanı gelince gazeteler ilan eder: Demirel Konyaya gitti. Temel atma töreninde binlerce kişi karşıladı diye. Binlerce kişinin içinde ben de vardım sen de vardın kardeşim. Bunlara kalırsak kara günlere kaldık demektir.

Hasılı şurayı anlatacağım. Başbakanın makamına vardık. Orada emniyet muhbiri ne arıyorsun dedi. Başbakanı göreceğim dedim, dar şunu konuştu. Ankara belediyesi Halk Partili, biz Adalet Partili dedi «Biz ak desek onlar kara der» ve biz karışmayız.

Ne diyorlar biliyor musun kardeşim? Siz cemiyet başkanlarının suçunu, belediyenin suçunu isbatlayın bize haber verin diyorlar. polis teşkilatının yapamadığı işi yaptıracaklar.

Halkı uyutmak ve uyudukça sömürmek: midelerini tıkabasa doldurmak, bu düzen içinde kolaylıkla yapabildikleri şeydir. Bu kapitalist düzen onlar için çok iyidir.

İşçi emekçi için de sosyalizm elbette ki çok iyidir. Sosyalist düzen fikri çıkalı huzurları kaçtı, buna inanın Çetin Altanın dokunulmazlığını kaldırmaya uğraşıyorlar. Muvaffak olamıyacaklar. Fakat bizler halâ uyuyoruz. Millet olarak sebep ne de Çetin Altan'la uğraşıyorsunuz diyemiyoruz. Diyemediğimiz için de ikide birde dokunulmazlık, dokunulmazlık diyecekler. Onlar iyi bilirler Çetin Altan'ın suçu olmadığını. Tek gayeleri cahil halkı nasıl kandırmak bu milleti biraz daha gerilere itmek. Çetin Altanla uğraşmaları çok görülmez.

Tek kurtuluş yolumuz seçimlerde uyanık olup kendimizi işbaşına getirmek, kimseye vurgun, soygun fırsatı vermemek.

İşportacı Ziya Yüksel

İktidarın yedikleri

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANI RAMAZAN'DA MİLLETVEKİLLERİNE BİR İFTAR YEMEĞİ VERDİ. BU SOFRADA YENENLERİN LİSTESİ ŞÖYLE:

Siyah zeytin
Yeşil zeytin
Çeşitli reçeller
Meyve ve maden suları
Levrek balığı
Hindi söğüş
Pilâvlı döner, çerkez tavuğu
Koyun söğüş
Tavuk ve ördek söğüş
Börek
Zeytin yağlı lâhana dolması
Zeytin yağlı enginar
Rus salatası
Mevsim salataları
Dil Füme
Tulumba tatlısı
Elmalı baklava
Karışık meyveler

Size oy veren bu milletin yüzde sekseni bulgur pilâvı yanında bir baş soğan ve tarhana çorbasından başka hiç bir şey yemezken, bu fakir halkın ödediği vergilerle, biriken devlet parasını nasıl yüzünüz kızarmadan iftar ederek yediniz anlayamıyorum. Sarfedilen bu para ile beş tane köye birer okul yaptırılamaz mıydı?. Sonra yediklerinizin yabancısı da değilsiniz. Evinizde lokantanızda, her sofranızda hazır ve nâzırdır. Bu yaşantınızı da biliyoruz. Fakat buna rağmen bu dereceye düşeceğinizi hiç ama hiç düşünememiştim.

İşçi İsmail Altıner

Günlük Aş

Sabahları zeytinle yapıyoruz kahvaltımızı.
Öğleleri
Ya var ya yok.
Akşamları
Zaten erken uyuyoruz.

Ali KARCI

Anayasa Madde 37

B) TOPRAK MÜLKİYETİ

Devlet, toprağın verimli olarak işletilmesini gerçekleştirmek ve topraksız olan veya yeter toprağı bulunmayan çiftçiye toprak sağlamak amaçlarıyla gereken tetbirleri alır. Kanun, bu amaçlarla, değişik tarım bölgelerine göre toprağın genişliğini gösterebilir. Devlet, çiftçinin işletme araçlarına sahip olmasını kolaylaştırır.

Toprak dağıtımı, ormanların küçülmesi veya diğer toprak servetlerinin azalması sonucu doğuramaz.

C) KAMULAŞTIRMA

Madde: 38

Devlet ve kamu tüzel kişileri, kamu yararını gerektirdiği hallerde, gerçek karşılıklarını peşin ödemek şartıyla özel mülkiyette bulunan taşınmaz malların, Kanunda gösterilen esas ve usullere göre, tamamını veya bir kısmını kamulaştırmaya veya bunlar üzerinde İdarî ittifaklar kurmaya yetkilidir.

Çiftcinin topraklandırılması, ormanların devletleştirilmesi, ve iskan projelerinin gerçekleştirilmesi amaçlarıyla kanunlaştırılan toprak bedelleri nin ödeme şekli kanunla gösterilir. Kanun taksitle ödemeyi ön gördüğü hallerde ödeme süresi on yılı aşamaz. Bu takdirde taksitler eşit olarak ödenir. Ve kanunla gösterilen faiz haddine bağlanır.

Kamulaştırılan topraktan, o toprağı doğrudan doğruya işleten çiftçinin hakkaniyetli ölçüler içerisinde geçinebilmesi için zaruri olan ve kanunla gösterilen kısmının ve küçük çiftçinin kamulaştırılan toprağının bedeli her halde ödenir.

Toprak anamızdı aldılar elimizden

Yeygisi, geygisi, evi, yani her şeyi kendi üzerinde bir proleter

Toprak herşeyimizdi. Yitirdik. Elimizden aldı ağalar. Anamızı elimizden aldılar. Toprak anamızdı. Doğuruyordu, döl veriyordu. Aldılar elimizden. Yarıcılığı kabullendik. Vermediler yarısını.

Emek verdiler ölmeyecek kadar ırgatlığı kabullendik. Makineyi soktular tarlaya «Sizin yaptığınızı bu yapıyor, dediler» «Açız» dedik, «Allah versin)dediler. «çocukları mız hastalıktan, açlıktan kırılıyor» dedik. «Napalım dediler, Allah verdi Allah alır. Takdiri ilâhiye karşı gelme» dediler. Hükümet kapıları yüzümüze kapandı. Candarmanın dipçiği indi ensemize. Ağa nın tükrüğü kondu suratımıza.

Göçettik.. Bildiklerimiz, gece - kondularda. Onlar aç, biz açız.. Alamanya'ya torpilli işçiler gidiyor. Razı olduk olmaya ama. Bir de muayanası var. Bu işin. Hiç doktor önüne çıkmadık ki. Hangi dertlere müptelayız. Alaman gâvuru hastaları almıyormuş. Öyle diyorlar. Vay yuvasından - yurdundan atılmışlara. Biz de insanız. Görüyoruz. Bir yanda elini sıcak sudan soğuk su ya sokmuyorlar. Ama ne ala yaşıyorlar. Biz canımız, kanımız bahasına çalışmak isteriz, iş yok.

Oy zamanı gelirler yanımıza. «Efendiler. derler. Sizler için çalışacağız. Gece gündüz çalışacağız. Ev vereceğiz, iş vereceğiz, ekmek - aş vereceğiz.» Koyun gibi melerler.

Geçti artık. Geçti amma biz de kendimizden geçtik. Bizim toprağımızı alanlar bize ne verir ki. Oyun silâh olduğunu belledik. Silâh namus. Namusumuz, namusu olan partiye vereceğiz oyumuzu. Ve de kendimize vereceğiz oyumuzu.

Bizi toprağımızdan edenler içine kurt düşmüş kovana dönsünlei. Dilleri çekilsin. Kör olsun gözleri. Bizden beşbeter olsunlar. Kanunları var ne de yelim...

Anadolu'da Topraklar Kimlerin elinde?..

Türkiye'de 2 milyon 527 bin çiftçi ailesi var. Bu ailelerin işlediği arazi genişliğiyle ilgili aşağıda verilen rakamlar devletin plânlama dairesinden alındı.

Resmi ağızlara göre bu korkunç durum şöyledir:

★ 772 bin 800 aileye 1 — 20 dönüm arası işletme sahasından aile başına 10 dönüm.

★ 797 bin 400 aileye 21 — 50 dönüm arası işletme sahasından aile başına 140 dönüm,

★ 552 bin aileye 51 — 100 dönüm arası işletme sahasından aile başına 70 dönüm,

★ 259 bin 800 aileye 101 — 200 dönüm arası işletme sahasından aile başına 140 dönüm,

★ 700 bin 400 aileye 201 — 500 dönüm arası işletme sahasından aile başına 300 dönüm,

★ 38 bin 400 aileye 501 den fazla dönüm işletme sahasından aile başına 1, 260 dönüm arazi düşmektedir.

Türkiyemizde 137 bin 410 köylü ailesinin hiç toprağı yokken ve de 772 bin 800 aileye ancak 10 dönüm toprak düşerken 38 bin 400 aile aslan payını almaktadır. Aslan payını alanlara 1 260 ar dönüm toprak düşmektedir. Üstelik 20 milyon köylüden bir milyon civarındaki mutlu azınlık, yani derebey kalıntısı toprak ağası, toprağı kendi işlememekte, şehirlerde yan gelip yatmaktadır.

Alın terimizle işlediğimiz, uğruna öldüğümüz, her zaman da ölmeğe hazır olduğumuz bu toprakların sefasını bu mutlu azınlık, yani toprak ağaları sürmekte; cefasını da 20 milyon köylü çekmektedir.

Bütün Türk kylüsünün ilk beklediği:

Toprak Reformu

Hükûmet "çiftçiye verilk toprak yok„ diyor Biz, anayasanın emrettiį istiyoruz. Haklı biziz

Ceyhan'da toprak reformu iste yen proleterlerin yürüyüşü

Yaşamamız toprağa bağlı bizim. Ölümümüz de topraksızlığa... Ölürsün tabiî toprağın olmazsa. Yaşamak için yemek, yemek için ekmek gerek. Ekmek için buğday, çavdar, mısır gerek. Bunu nerden alırız? Topraktan... Yaşamak için içmek gerek. Yani su gerek. Bunu da bize toprak veıir. Yaşamak için giyinmek, ısınmak gerek. Bunun için yün, pamuk, odun, kömür, gerek. Toprak olmazsa koyun olur mu? Toprak olmazsa pamuk olur mu? Tezek, odun, kömür olur mu?

Anamıza süt veren

Malımıza et veren ne? TOPRAK

Ya bize türlü türlü dert veren ne? TOPRAKSIZLIK.

Ne demiş Aşık: «Benim sadık yarim kara topraktır.» demiş. Hem çok güzel, hem de çok doğru söylemiş. Vatan dediğimiz şey, bu kara toprak değil mi? Onun için canımızı vermiyor muyuz?

Deyin bakalım dostlar; bu sadık yare kim lâyık?

Uğruna ölenler mi? Yoksa bedel verip savaşa gitmekten kaçanlar mı?

Onunla her gün haşır neşir olanlar, koyun koyuna yatanlar mı? Yoksa yanından bile geçmeden onun verdiği ile har vurup harman savuranlar, mey hanelerde toprağın namusunu kirletenler mi?

Susuzluktan birlikte dudakları çatsinsiz likten onunla kurum kurum kuruyar, ırgat, ortakçı, hiaz, az topraklı köylülYoksa avratlarının duc gâvur ülkelerinderetiren-ler, kadehi seki şampanya içen hair mi?

«Böyle gelmişider.» diyenlere kanm: böyle gelmemiş. Yelmiş: 1848 yılından eusenin değilmiş topraetinmiş Tapusu devlete 'erimi ne göre toprağırmışlar. Tımar, zeaı diye. Hası vezir ve re, diğerlerini de öbiadamlarına verirmiş O da bizim dedelerimize işlettirir, ürünü alırmış, 1848 den sonra toprağın tapusu Avrupa usulü beylere, paşalara dağıtılmaya başlanmış. Demek ki toprak ağaları 1848 yılından sonra türemeye başlamış Türkiyemizde. Bugünkü ağalarımızın dedeleri onlar.

ANAYASAMIZ NE DİYOR

Ana kanunumuz, Anayasamız şöyle diyor:

Madde 37 «**Devlet toprağın verimli olarak işletilmesini gerçekleştirmek ve topraksız olan veya yeter toprağı bulunmayan çiftçiye toprak sağlamak amacıyla gereken tedbirleri alır.**» diyor. Yani iktidara diyor ki: «**Topraksız ve az topraklı köylüye toprak vereceksin. Bu senin vazifen**» diyor.

BUNA KARŞILIK BAŞBAKAN NE DİYOR:

«İleri sürülen ölçüler içinde mülkiyeti zedeleyecek, Türk Devletinin medenî âlemde itibarını sarsacak bir toprak reformu kanunu ile dağıtılacak toprak yok.»

Ölçüyü kim ileri sürmüş: Türkiye İşçi Partisi. Neymiş bu ölçü: 500 dönümden fazla toprağı olan ve aslında toprakda çalışmıyan bir mutlu azınlığı ntoprağının 500 dönümünden fazlasını devlet parasıyla alacak topraksız ve az topraklı köylüye dağıtacak. Bu bir. Bir de devletin toprağı var onu da mutlu azınlık gasbetmiş, alıp onu da dağıtacak.

Başbakana göre bu ölçü mülkiyeti zedelermiş. Halkın kanını verdiği, kanını akıttığı bu vatanda bir karış toprağının olmaması mülkiyet hakkını zedelemiyor da; birkaç haramzadenin elinden Anayasamızın emri ile parası verilerek alınıp halka dağıtılması mı zedeliyor? Mülksüzü mülk sahibi yapmak, mülkiyeti zedeler öyle mi?

TİP.'İN ÖNERGESİ

TİP, Meclis Başkanlığına bir gensoru önergesi veriyor. Diyor ki: **«Hükümet Anayasamızın emrettiği toprak reformunu yapmamaktadır. Bundan dolayı sorumludur. Sulçudur. Bunu konuşalım, suçlu olduğu açığa çıkarsa hükümet düşsün.»**

ÖNERGE MECLİSE GELİYOR

TİP. Grubu adına Adil Kurtel şöyle diyor: «Başbakan, **Türkiye'de dağıtılacak toprak yoktur,** buyuruyorlar.

Tarım Bakanı ise, **Türk köylüsü toprak değil, ekmek ve et istiyor,** diyor beyanat veriyor. Önce, Türkiye'de dağıtılacak toprak var mıdır, yok mudur, bunu arzetmek istiyorum:

Millî emlâk kayıtlarına göre halen 8 milyon dönüm hazine arazisi mevcuttur. Yine yapılan etüdlere göre, bu 8 milyon dönüm arazinin geniş bir kısmı büyük toprak sahiplerinin işgali altındadır. Bunun yanında yine yapılan etüdlere göre: 45 ilimizde 637 büyük özel mülk mevcuttur. Yani bu kırkbeş ilimizde 4753 sayılı çiftçiyi topraklandırma kanununa göre dağıtılması gereken 5 bin dönümden fazla 637 özel mülk vardır. Köy İşleri Bakanlığının envanter etüdlerine göre de 11 ilimizde 239 köyün toprağı şahısların tasarrufu altındadır... Hükümetin toprak reformunun karşısında olduğunu, tarım reformundan söz ettiğini biliyoruz; ama Anayasanın 37. maddesi topraksız ya da yeteri kadar toprağı olmayan köylülerin yeteri kadar toprak sahibi olmalarından sonra, ancak tarım reformunun yapılmasını lüzumlu görmüştür. **Eğer topraksız ya da yeteri kadar toprağı olmayan çiftçileri toprak sahibi yapmadan önce tarım reformu yapacak olursanız bu da yine büyük toprak sahiplerine yarayacaktır. Yani topraksız ya da yeteri kadar toprağı olmayan milyonlarca çiftçi ailesine tarım reformunun hiçbir yararı olmayacaktır.»**

Baba, oğul, hayvanları, araçları ile güneş altında ağanın kesesine çalışıyorlar

KÖYLÜYE TOPRAK YOKMUŞ..

Buna karşılık Tarım Bakanı Bahri Dağdaş:

«Türkiye'de toprak var mıdır, yok mudur? Türkiye'de elbette toprak vardır, Türkiye'de 78 milyon hektar toprak vardır. Türkiye bir memlekettir, yani havada oturmuyoruz ya toprağın üstündeyiz, var tabii... (AP. sıralarından alkışlar, her doğan çocuğa et, her doğan çocuğa süt, her doğan çocuğa ekmek ve gıda maddeleri olacaktır. Fakat toprak kaynaklarımız her Türk ailesine toprak vermeyecek kadar dardır. Her doğan Türke toprak yoktur. Her doğan Türke mevcut potansiyelimizle, tekrar ediyorum, her doğan Türke Türkiye'de et olacaktır, her doğan Türke Türkiye'de süt olacak, her doğan Türke Türkiye'de buğday olacaktır, ama her doğan Türk'e toprak yok. Bu dünyanın hiçbir yerinde yok ki biz de de olsun. Yok bu, yok...» demektedir.

ŞİMDİ BİZ SORALIM

Sayın Başbakan ve Tarım Bakanı:

Devletin istatistiklerine göre:

● 8 milyon dönüm devlet arazisi var mı yok mu?

● 45 ilimizde 50 bin dönümden fazla toprağı olan 637 özel mülk var mı, yok mu?

● 38.400 aileden her bir aileye 1260 dönüm toprak düşerken, 137.410 ailenin hiç toprağı yok. 772.800 aileye 10 ar dönüm toprak düşüyor mu, düşmüyor mu?

Sayın Tarım Bakanı size soruyoruz:

● **Toprağı olmayan aile nasıl et, nasıl süt, nasıl buğday bulacak. Bunların hepsi topraktan olmaz mı?**

Şimdi de proleter, yani: İşçi, köylü, küçük esnaf, küçük memur yani emekçiler kendimize soralım:

● **Eti ancak kasap vitrinlerinde görmüyor muyuz?**

● **Yarı yarıya su katılmış sütü kaçımız içiyor?**

● **Ak buğdaydan ak ekmek yiyenlerimizin sayısı kaç?**

Üstelik bir de AP. nin kılıcını sallayan büyük toprak sahiplerinin elindeki ziraat odaları başkanı **«Bizim, halk çok ekmek yiyor, bu bir lükstür.»** diyor.

Yani halk bu kadar ekmeği yemiyecekmiş de, beyler tahılı satıp, Amerikan doları kazanacaklarmış. Yavan ekmeği bile çok görüyorlar bize...

Geç ordan beyim, bu numaraları artık Türk halkı yutmaz.

Adalet Partisinin tarım reformu yaparak, yani büyük toprak sahiplerinin arazisini devlet eliyle sulayıp, gübreleyerek, zengini daha zengin etmek isterken, topraksız köylüye bir karış toprağı çok gördüğünü de biliyoruz.

Türkiye İşçi Partisinin iktidara geldiği zaman Anayasamızın emrettiği şekilde topraksız ve az topraklı köylüye bedava toprak dağıtacağını da...

Bize bizden başka dost yoktur. Bunu biliriz biz. Bunun için işçi Köylü, kendi partimizi iktidara getireceğiz. Kendi elimiz ve aklımızla Anayasamızın yine bizim faydamıza olan tüm hükümlerini tastamam uygulayacağız. Topraksıza toprak vereceğiz; işsize iş bulacağız. Çocuklara okul, hastalara hastane bedava olacak. Kendi kaderimizi kendi elimizle değiştireceğiz. Kula kulluğa son vereceğiz.

Biz, sömürüye karşı Anayasanın emrettiği sosyal adaleti istiyoruz. Haklı biziz..

Kim şeneltebilir bu toprağı proleterden gayrı?

TAŞTAN TAŞA

Toprak istiyoruz biz bu ülkede
Yoluna ölen biz, öldüren biziz
Sömürmek devri kalsın geride
Eken biz, diken biz, derliyen biziz.

Sen topraksız Ali, Memet gardaşım
Emekçi Hasanım, benim yoldaşım
Senin de, benim de olsun toprağım
Benim de yeşersin bağım yaprağım.

Karşı çıkışlar boşuna bize
İşçi köylü biz kendi kendimize
Sahip olacağız bir gün toprağa
Taştan taşa vursun başını ağa

KÖYLÜ İBRAHİM EGE

Kaderin Kanlı eli

İŞÇİ: CEVDET ŞİDAY

Sabahtan akşama kadar Bulvar boyundaki kürt hassonun şantiyesinde hurda demir kırmıştı. Bu moloz işten eline geçen beş, on lira idi. Çok yorulmuştu ve de elleri çentik, çentik yarılmışdı. Bir dinlene yim dedi, içinden. Bulvarın kaldırımına çöktü Sırtını duvara verdi. Bir süre öyle ölü gibi kaldı. Gözleri yumuk, kolları sarkık, beti, benzi uçmuştu. Neden sonra doğruldu ve sırtındaki kıl çıkını önüne çevirerek kuru zeytinle katı ekmeğinden bir kaç sokum aldı. Geçmiyordu boğazından. yemekten vazgeçti. Yerinden bir ahla, vahla, bir ofla, uyla kalkabildi. Iki elleriyle böğrünü tutuyordu, yalaplıyarak yürüdü. Tomofilcilerin park yapdığı orta yoldan, hususi taksiler arasından Kızılay Çeşmesine vardı. Iki oluklu, iki çeşmeli sudan kana. kana içdi. Yüreği yanıyordu. İçti, içti. İnsanlar, araçlar, apartmanlar, şehrin bu en işlek yönünde bir acaip gürültü, bir sırça ay dınlığı, bir har hur gırla gidiyordu. Anlamsız gözler le bakdı bunlara ve aklına birden hana olan 2 kay me borcu geldi bir yatması 50 kuruştan 4 gece yatmıştı, Fincancılar hanında, parası da yoktu - Çalışır, öderiz demişse de dinlemedi kâtip Hasan efendi. ve rehin aldı kafa kâçanını, borç bu, verecekdi elbet. bisilkindi, bir canlı, canlı oldu, borç vermek umudu. Yürüdü sokağa doğru, dalgınlık, yorgunluk perişanlık memleket özlemi. çoluk. çocuk ana. baba, karı. kızan efkârı başında bulut gibi dolanıyordu. Karşı kaldırıma geçmek için vasıtalardan eı - aman bulduğu bir anda nerden? Nasıl çıktıysa? Bir zengin otomobiline çarptı. yamalı ceketi. ceketine iple bağlı azık çıkını saçıldı yerlere. Göçmen poturu yırtılmış, tekerlek lâstiğinden yapma yırtık, pırtık çarığı ayaklarından ötelere fırlamıştı. Caddenin orta göbeğinde kanlı bir vücut. hurdahaş olmuş, kemikleriyle yatıyordu. Bir ara kendine gelir gibi oldu. Bası nı kaldırdı taşlardan son bir gayretle bakdı zengin otomobilinin ardından ve acı, acı inledi, gözlerinde bi riken yaşlar ölüm teriyle şakağında parıltılı bir iz halinde uzanıyordu Tekrar düştü başı caddenin taşlarına. ve titredi uzun uzun can verdi hepden. şehir her günkü yaşantısı içinde. Vasıtalar katar katar, insanlar acımasız, toplum habersiz, toplum kararsız, apartman balkonlarında bahar gelen geçen - bu ruh suz yatan zavallıya - «bulmuş belâsını» diyor sadece. «Ayyaş» diyor. «İspirtocu» diyor. «serseri» diyorlar. Ceketi lime lime, aHn borcu iki kayme kaldırım kenarında iki göz yaşı gibi parıldıyordu. Ne çare, onu da canını da, gurbet illerinde katı topraklara kodu gitti...

Kimsiz, kimsesiz meçhul bir proleter milyonlar ca benzeri gibi kaderin kanlı elinde karanlığın koy nuna gömülmüştü. Şehir şuh yaşantısını sürdürüyor. İnsanlar! Azınlığın azgın kırbacı altında hergün bir parça dapa yaralanıyor, biraz daha ölüyorlardı...

Kar bastırınca hastalarını nasıl taşıyacaksın, can kurtaran zenginlerin yolunda işler

Biz yaratalım, siz milyoner olun mahallemizde ha?
— Bileğime bak da bir daha düşün —

Susmıyacağız

İşçi Cevdet AKKURT

Çilemiz bizim bu anam bu çilemiz; nedendir bilmem Anadolu'luyuz ondan mı, köyde doğduk köylü yüz ondanmı? İtilmişiz, kakılmışız, boğulmuşuz, dögülmüşüz, söğülmüşüz, pısırıklaşmışız. Böylece komp radorlara yem olmuşuz.

Büyük demişiz, soylu demişiz, okumuş akıllı demişiz, arkası var parası var demişiz, ezilmiş büzül müşüz.

Adam sanmışız saygı demişiz, hürmet demişiz, karşısında el bağlamışız, el etek öpmüşüz, eğilmişiz bükülmüşüz.

Unutturmuşuz kendimizi, unutturmuşlar bize, medeni cesaretten yoksun kalmışız Yoksun bırakmışlar bizi.

Kendimizi, benliğimizi, kuvvetimizi kaybetmişiz, yıllarca ama yıllarca bu böyle olmuş.

Az kıpırdanmıya, kendi mize güven kazanmaya başlayınca tepemize bindirilmiş. (Susturun bunu Allahsız Goministtir) denmiş.

Kendimize gelip az hak aramaya başladığımızda «Bunlar mülkiyete, serve te düşmandır ezin kafalarını denmiş.»

Körlerin dahi gördüğü, aşikâr ayrılığı görmek istememişler; (Bakar kör olun siz) demişler.

Trenlerde, vapurlarda. her türlü taşıtlarda, ev - rendeki yaşayışta, çalışma da, gezmede, giyiniste, gı da alışta, konuklarda hasılı her şeyde ki bu ayrılıkları göstermemişler, söyletmemişler. Ne diye - lim a kardeşim.

Anam, babam ne diyelim ışıksızlığımızı yoksun luğumuzu yoksulsuzluğu muzu, gıdasızlığımızı söyletmiyorlar «Zehirliyor - sun milleti» diyorlar. Fakat artık tak dedi canımıza, gırtlağımıza geldi be kardeşim, patlayacam, söyleyeceğim gördükleri mi, duyuracağım benim her şeyi. Yırtacağım şark zihniyetini, bağıracağım, çığlık atacağım: «Neden dir bu ayrılık hey... neden bu itilmişlik bu kakılmışlık neden, neden sen Av rupalara giderken ben bağlı olduğum vilâyete gi demiyorum. Neden senin sofranda kuş sütünden herşey varken ben ekme ğime katık bulamıyorum neden? Neden sen gökdelen apartmanlarda oturur ken, oturmak için bir çar dak bulamıyorum ben.»

Evet kardeşim, yeter gayri bu çilemiz. Değişti receğim ben kaderimi değiştirmemiz lâzımdır. He mi de ellerimize kelepçe, ayaklarımıza köstek vur salar da zindanlarda çü rütselerde, yeminliyim kardeşim değiştireceğim kaderimi, değiştirelim he mi de...

Her mahallede bir milyoner emekçilerin sırtından çıkar

MÜRETTİP SÜLEYMAN YEŞİLDAĞ

Türkiye bizim ülkemiz.. Bu ülkede bizim dedelerimiz, bizim babalarımız emperyalizme karşı savaş ederken can verdi... Dünyanın ilk Kurtuluş Savaşını büyük Atatürk'ün öncülüğünde bu ülkenin insanları yaptı... Bakın bugün aynı savaşın bir başka görüntüsü Vietnam'da sürüp gidiyor...

Ama bunca yıl, bunca çabadan sonra; Türkiye'de aç insanların varlığı gerçeği ortada.. Mağaralarda yaşayan insanlarımız var.. Ortaçağ artığı uygulamalar, yarıcılar, ortakcılar, kısacası insanın insanı sömürmesi, ezmesi, en akla gelmedik kötülüklere şahit oluyoruz.. Ve diyoruz ki, bu kötü düzen değişmeli. Eşitsizlikler, adaletsizlikler kalkmalı.. Herkes insanca yaşamalı.. Var mı bizim bu düzen değişikliği isteğimize karşı duran? Varsa, o zaman onların vicdanları da yoktur.. İnsanlıkları da, derim, ben..

Şimdi gelelim bizim duumumuza. Günde ortalama **on beş saat çalışıyorum.** Aldığım aylık beni tek başıma geçindirmeye yetmiyor. Yarın çoluk - çocuk sahibi olursam bu aylık yetecek mi? Yetmeyecek... Ama okuyoruz gazetelerden Türkiye'de telefonla milyonlar kazananlar var.. Bu pek sayın beyler, doğru dürüst vergilerini ödemez, çalar, çırparlar, ondan sonra da bizim. bu kötü düzen değişsin, Anayasanın Sosyal Adalet ilkesine uygun **insanca yaşama düzeni gelsin** dileklerimize karşı çıkarak, «Vatan hainliği» ile suçluyorlar.. Din alıp satıyor lar.. Bütün kutsal şeyleri istis mar ediyorlar...

Bir örnek vererek, bu insan ların dine karşı da anlayışsız olduklarını anlatmak isterim.. Dini tutmaları, dinden yana gözükmeleri tamamen kendi çıkarlarını sürdürmek olduğunu şimdi anlatacağım bu örnek gös terir.

İslâm dininin en büyük adamlarından biri de İmam-i Azam'dır.. İmam, ticaretle uğraşır - mış.. Kendisi çok tanınmış olduğu için. dükkânında alış-veriş oldukça fazladır.. Ama yıllar olmuştur, İmam-i Azam'ın dükkanında pek gelişme olmamıştır. Bunu merak eden biri İmamı izlemiş.. Bakmış ki, İmam akşam olunca sermayesini bir yana ayırıyor, kârını bir yana kârından kendi evinin ihtiyacını karşıladıktan sonra geri kalanını vakıflara yatırıyor.»

Gelelim, bütün bunlara rağmen, düzeni olumlu yolda, yani sosyal adalet ilkesine uygun değiştirmek istemiyenlere.. Onlar, bilerek ya da bilmeyerek bu ülkenin insanına ihanet ediyorlar. Bunu iyi bilmelidirler.. Bilmedikleri takdirde, ne kadar dirense ler de, ne kadar demokrasiyi karalaştırmaya çalışsalar da, başaramayacaklardır.. Bu böyle bilinmeli.. Çünkü artık Türkiye'de, tütüne, çaya, pirince, zeytine, fındığa, işçiye, köylüye, kısacası tüm emekçiye oynanan oyunun ne olduğunu anlıyan insanların sayısı artmıştır. Ve zafer de, yaşamak isteyenlerin olacaktır.. Çalanların değil..

Zavot ağalarına süt, kaymak
— Bize ağlamak.. ağlamak...

Doğu'dan

Zavot Ağaları

ISMAIL ERTAN KARAÇAY

Artık canım kadar alıştığım PROLETER'ın çağrısına uydum. Ve elimden geldiği kadar bu dergiye her türlü katkıda bulunmayı kendime bir ülkü edindim. Ve baktım ki, ülküdaş dostlarım öylesine çok, öylesine çok ki, onların bu çokluğu altında ezilmeden, ufalanmadan kendimi alamadım. Onları çağırıp, bir iki şey anlatamadım. Çünkü onlar davalarının bilincine çoktan vardılar ve çoktan anladılar, kapkaç düzeninin çürük zemininde nasıl yuvarlanıp gittiklerini...

Hepiniz bilirsiniz ki, doğu proleterlerini sömüren bir mandra ağalığı var. Kars'ta yerel dille buna «zavot» ağalığı derler. Bunları siz bilirsiniz ama, burada konuyu enine boyuna tartışmaya da gerek var. buna inanıyorum.

Her köyde bir veya birkaç «vavot» yani mandra ağası var. Zaten sütten gayrı hiçbir geliri olmayan Karslı proleter kardeşlerimin başına oynanan bu kirli oyunları hiç sakınca duymadan oynarlar ve düzenin bankalarından yüzbinlerce kredi alırlar. Gelirler köye, tam kışın ortasında, gazından tuzuna kadar her şeyi eksik proleter köylüme asıl değerinin dörtte bir fiatına süt parası dağıtırlar. Bunu da imzalı ve pullu bir senede bağlarlar. Komprador zavot ağası, böylece kışın ortasında iken yatırımını yapar. Bahar acılıp, cayırlar cicek lenince inekler süt vermeye baslar. Emekçi analarımız, verimi az ve haylaz ineklerin tekmelerine aldırmayıp doldururlar kovaları Sonra emekçi bacılarımız bunları sırtlarına vurur zavot'un kapısına dayanırlar. Ağanın adamı hileli kantarında sütleri tartar. sonra defterine yazar. Hergün böyle devam eder bu çileler. Ve bir gün gelir ki, bizim kırmızı kan ineklerimiz sütlerini soğultur. Ve proleter köylüm, komprador zavot ağasına borcunu tam ödeyemez. Bu kez kalan borcu faiziyle yeniden bir senede bağlar, zavotçu ağa!. Gelecek yıl proleter köylüm faizli bir borç öder.

Yani benim Karslı köylüm kışlık tuzunu, gazını, bezini iki yaz boyu yaylada, çayırda, ahırda çalışarak ödemek zorunda.

Anlattıklarım işin yüzeydeki görüntüsü. Bir de tekeldeki bozukluklara bakalım.

Sosyal adalet sloganı ile iktidara gelen yöneticiler, «sonradan iktidarsızlıklarının nedeni midir. nedir.» başlarlaı eşitsizliğin daniskasını yaratmağa. Alırlar, kredinin yüzbin lirasını zavotçu ağa'ya kazansın diye, yüz lirasını da emekçi köylüme borçlansın ve sömürülsün diye dağıtırlar. Bununla da yetinmeyip oylarını aldıkları köylülerimin kapısına tahsildarı davarlar. Eee, ne yapsın köylü? Ceza mı givsin? Hayır! Gitsin, zavotçu toprak ve kredi ağasına yalvarsın «Bana para ver, yazın yerine süt veririm, desin» Ve böylece bu kapkaç, vurguncu düzeni tüm ağırlığıyla devam etsin.

Proleter canımın çocuğu kırda kuyu güder, davar güder, dana güder.. Proleter Canım toprakta çalışır, tarlada çalışır, hayvanına ot, saman getirir. Proleter Canım'ın emekçi karısı hayvanı sağar. Ve onun gelinlik kızı, dünyayı sarsan modalardan habersiz olarak, sırtında kovalarla komprador zavotçu ağa'ya süt taşır!.

Ve böylece bir yanda ezilenler, bir yanda ezenler bu düzenin teknik görüntülerini ortaklaşa çizerler. Bu düzen bir başka düzen, bir çile düzeni. Otuz milyon Proleter'in ezildiği bir düzen.

Feodal toprak ağaları, zavot ağaları, emperyalizmin satılmış yerli kompradorları, tefeciler, kapkaçcılar bu burjuva düzeninin ezen sınıfı... Bunlar mutlu azınlık. Cepleri keseleri öylesine dolu ki, Kars'ın emekçilerini de sömürürler, Adana'nın emekçilerini de. Çünkü düzen onların keselerini dolduruyor.

Nedir Zavotçuluk? demeyin. Nedir Mandracılık? demeyin. O da bir nevi tefeciliktir. Vurgunculuktur, kapkaççılıktır.

Nedir derdimiz, diye sor— Derdimiz büyük. Ama bu yaralar bir gün sarılacaktır. Nasıl sarılacaktır? Kendi davalarımıza sahip çıktığımız zaman. Kars'ta zavotçu kompradorların, meydan vurguncularının, Adana'da tefecilerin, İzmir'de, İstanbul'da ithalatçıların, ihracatçıların imkânları kısıtlandığı, düzen değiştiği zaman.. Bakanların kapıları köylülere, işçilere, emekçilere açıldığı zaman. Emperyalistlerin yurdumuzdan kovulduğu zaman.

Nedir bu düzenin adı. Bu düzenin adı bir çile düzenidir. Ve bu çileye düsmüsüz . ah!......

Anamızın iki memesi

Hasan Kaptanoğlu

Eskiden Frenkçe bir söz vardı. (Türkiye'nin iki memesi vardır: biri mer'acılık, diğeri hayvancılık) Bu sözden maksat, biz ekelim - biçelim, bir de hayvan yetiştirip dışarıya satalım, geliratiyle geçinelim... Fakat iki şeyi düşünmemiz gerek:

1 — İlerlemiş sanayi memleketleri fabrikalarını işletmek, bacalarını tüttürmek, işsizlerine iş yaratmak için onları besleyecek açık pazar dedikleri geri memleketler isterler ki mahsülatlarını bedavaya kapıversinler.. Çünkü onlardan başka alacaklı olmadığından biz de satmaya mecbur olduğumuzdan ne fiyat verirlerse razı olmaya mecburuz... Ama zarar edecek misiz kim dinler? Karşındaki de milletini doyuracak... Pamuk, tütün, üzüm, yemiş bekler mi?

Diğer yandan bize bir otomobil verip tonlarca pamuk alıyor Bir traktör satıp, tonlarca üzüm, tütün veriyoruz Halbuki onlar otobüs ve traktörü bir saatte imâl ediyorlar. Biz üzüm, pamuk, tütün ve saireyi aylarca emekle yetistiriyoruz, başa çıkar mı? İflâh etmez, iflâs ederiz.

2 — Şu halde yapacak bir şey kalıyor. Hemen toparlanıp yabancılara yetişmek. Bu ise, iki şeye bağlıdır: Önce topraksız veya az topraklılara yetecek kadar toprak vererek, makineler tohumluklar ve bilgiler vererek ekilmemiş bir karış toprak bırakmamak.

Böylelikle yetiştirdiklerimizi fazlalaştırıp açlıktan kurtulacağız.

Sonra fabrikalar kurup dışarıya gönderdiklerimizle içeideki işsizlere işler bulacağız ve yetiştirdiğimiz toprak - altı, toprak üstü servetleıini kendimiz işleyip değerlendireceğiz.

İste o zaman dısardan almayacağız ve karı-koca genç-ihtiyar milletçe çalışıp avuç açmadan geçinecek, yükselecek, kimseye bağlanmayacak, korkmayacağız.

Şimdi beyler hazır buluyor, ucuz alıp pahalı satıyor. Gidip Avrupalarda yiyro, içiyor, eğleniyor, aylarca istirahat ediyor. İlâcını, elbiselerini getiriyor. Ameliyatlarını yaptırıyorlar. Bizler ise dısardaki akrabalarımızı, ziyaret edemiyor, kazandığımız parayı oralarda harcayamıyoruz.

Netice itibariyle en kısa zamanda köylümüzün toprağa kavuşarak adam olması, çocuğunu okutması, cebine para girmesi, malını değerine satabilmesi, oğlunun eczacı - doktoı - zabit - memur olabilmesi, işçilerin insanca ve hergün çalışabilmeleri, işsiz kalmamaları, yövmiyelerini haklarıyla alabilmeleri, sigortalarının tam olması ve gerek köylünün, gerek işçinin kanunlarını kendisince yapabilmesi için meclise girmeleri şarttır.

Fakirin Sokağı Çıkmaz oldu

HASAN KURT

Nizip Hatız Paşa Mahallesinde Yenı Sokak 80 No. lu evde oturuyorum. Mahalle namına ricam şudur:

Bizim mahalle Nizip'in kenar mahallelerinden biridir. Yani fakir mahallesidir. Mahallemizin yanında satılık arsalar vardır ve bu arsalar AP Belediye encümen âzası Tevfik Hasırcı'ya aittir. Bir müddetten beri bu arsalar parsellenerek satılmaya basladı. Bu arada 6 tane sokağın çıkışı da kapatıldı. 6. sokağın 6 sıda çıkmaz haline getirildi Allah göstermesin bir yangın olacak olsa itfaive makinesi giremiyecek

Bu durum da bir çok yerlere başvurduksa bır caresini bulamadık. Fakir olduğumuz icin tabii. İktidar zenginlerin elinde olduğu için bu böyle oluyor.

Benim ricam bu mektubu gazetenizde yayınlayınız. ve bütün fakir kardeşlerimiz, elele vererek dâvamıza sahip çıkalım. Kendi partımizi Türkiye İşçi Partisini destekliyelim.

İşçiler ve Patronları

Patronlar var bilmem ne gaz yakarlar
Duman belli değil toz belli değil
İşçileri küle tezek sokarlar
Ateş belli değil, köz belli değil

Patronlar da ayda çıkar bir moda
Işçileri bulamazlar tek oda
Kemirecek kuru ekmek varsa da
Suyu belli değil tuz belli değil

Patronlar var, Bin - bin çeker işinden
Eti yağı eksik olmaz aşından
İşçileri koşar ekmek peşinden
Tepe belli değil, düz belli değil

Patronlar var izan vicdan arama
Çırpınırlar para gelsin parama
İşçilerde bir uyanış var ama
Hedef belli değil, hız belli değil

Patronlar var çocukları o biçim
Elde gitar ve kadehler çin çin çin
İşçilerde irezilce bir geçim
Eğlen belli değil, gez belli değil.

İşçi Nevzat DAĞLI

Gele gele geldik küfür devrine...

İşçi Hacı DEMİR

Bu garip başımızdan ne devirler geçti. Taş devirleri geçmiş ilerleme, duraklama gerileme ve nihayet Vahdettin devri, K. Atatürk bir set çekmiş Vahdettin devrinin önüne. Ondan sonra ortanın kıyıcığındaki İsmet Paşa devri ve sonrada Menderes devri. 27 Mayıs devrimi de kalbimizde kendisine mezar yeri ayırdığımız Menderes'in devrinin önüne bir set çekmiş. Nihayet Dünya geçmiş Atom Devrine, füze devrine biz de bir çok devir atlata, atlata gelmişiz küfür devrine.

AP. Kayseri milletvekili Mehmet Ateşoğlu yurtta öldürülen bir öğrenci için partisine bir sözlü soru önergesi veriyor ve devamla:

«Moskova'ya dayanan Allahsız solcu cephe ile, Allaha ve millete dayanan milliyetçi sağcı cephe arasında korkunç bir mücadelenin başlamasının göz önüne alınıp alınmadığını soruyor.»

Kadircan Kaflı da «Ham Ruhlar» başlıklı bir yazısında:

«Orta Doğu Teknik Üniversitesinde öğrencilerin bir sosyalist fikir kulübü var; bütün münasebetsizlikler, terslikler, sapıklıklar bu zehir kaynağından geliyor bunlar bana bir yılbaşı kutlaması gönder mişler tam yedi satır tutuyor Yeni yılda Amerika'yı kovmalı imişiz, tam bağımsızlığa kovuşmalı imisiz Ezilen halkımızın önderliğinde savaşı mutlaka kazanacaklarına inanıyorlarmış daha bir sürü sosyalist zırvası ve Moskova ağzı. Komünist lafları sosyalist sayıklamaları Mao havası.»

Biz burada sadece bir milletvekili ile bir yazarın sözcülüklerini yazdık. Daha bunlara benzer nice kelamlar sarf ediliyor. Kimisi bizi Lenin'e, Mao ya tapmakla itham ediyor, kimisi bunlar Şengül hamamından türemedir diyor. Bir insanki Allahtan korkmaz, kuldan utanmaz, fikre karşı fikir le değil, küfürle cevap verir. Din kardeşlerini Mao ve Lenin'e tapmakla itham ederse artık bunlara acımaktan başka çare kalmıyor. Zira bunların küfürlerine karşı küfürle mukabelede bulunmayı, ne dinimiz, ne da marlarımızdaki Türk kanı ve ne de aile terbiye miz müsaade eder.

Hani Orta Doğu Teknik Üniversitesi talebelerine kızmadım değil, Kadircan Kaflıya karşı çok münasebetsizlik etmişler. Bilmiyorlar mı ki Kadircan amcanın ekmeğini elinden al. Amerikaya laf atma.

Talebeler Amerikalıları yurdumuzdan kovmalıyız demişler. Hiç Kadircan amcaya öyle söz söylenir mi?

Amerikalıları yurdumuza çağırıp bizdeki mevcutlarını iki misline çıkarmalıyız, 35 milyon metre kare yerine 70 mil yon metre kare arazi e mirlerine vermeliyiz. Barlarımız pavyonlarımız müşterisiz kaldı Altıncı Filo ile bir de yedinci filoyu misafir etmeliyiz. Hava alanlarını, Gazoz fabrikalarını, petrol kumpanyalarını iki misline çıkarmalıyız ve bunları gerçekleştirmek için de seni avukat tutacağız Bay Kadircan Kaflı deselerdi. Bak Kadircan amcaların dan ne iltifat görecekler di. Kendilerini müslüman ve Allah yolunda sosyalistleri de Allahsızlıkla Lenin ve Mao'ya tapmakla itham edenler insanları belki kandırabilirler. Ama Allahı asla. Ama bu adamlar Allahı da kendilerine (Haşa) suç âleti etmek istiyorlar. Allah fakirin toprağının ağaya verilmesini mi emrediyor?

Allah Devletten vergi kaçıranlara göz mü yumun diyor?

Allah insanlara küfür mü edin diyor?

Sağcılar küfür deryası içinde yüzen yazılar yazar ken; Sosyalistler selefyan diye bir gayrı müslimin Türkiyede çevirdiği dolap ları tek, tek gayet açık ve delilleri ile ortaya koyuyor. Sağcılar küfür deryası içinde yüzerken:

Sosyalistler, Atatürkün parası ile kurulan bir ban kadan herifçioğlunun 2 milyon lira krediyi nasıl cebe indirdiğini yazıyor.

Sağcılar küfür deryası içinde yüzerken;

Sağcılar küfür edecek Allahlı olacak müslüman olacak, Sosyalistler gerçeği dile getirecek fakir fu karanın hakkını arayacak Allahsız olacak öyle mi?, o aklınıza tuz ekeyimde kokmasın bari.

Zira proleteri alın oku yun, köylü ve işçi kardeşlerimin nasıl bir mücadeleye giriştiklerini, Artık köylüyü kandırmanın kolay olup olmadığını öğrenirsiniz kanısındayım.

İşçi haklarına yeni bir sille daha indiriliyor

AP. hükümeti işsizlik Kanununda işçilere verilmekte olan kıdem tazminatı haklarını kaldırmıştır.

Tasarı Türk — İş'e da ha önce bildirilmiş olup hükümet Türk — İş'ten görüşlerini istemişti. Ancak Türk — İş yöneticileri hükümetle işbirliği içinde olduğundan hükümetin bu haksız tasarrufunu sessizlikle geçiştirmek istemiştir.

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DISK) tasarıya karşı çıkmış ve hükümeti şiddetle suçluyarak konuyu kamu oyuna açıklamıştır. İşçiler tasarıyı haklarına vurulan sille olarakn itele mektedir. Türk — İş bu kez İşsizlik Sigortasına karşı değiliz ama Kıdem tazminatının kaldırılması na karşı olabiliriz yollu kısık sesle açıklama yolu nu seçmek zorunda kalmıştır..

Rabbena hep bana diyenden misin?

Soralım

Şaşmaz bir ölçümüz, kantarımız var
Emekçiden misin löp - löpçüden mi
Herkese yönelsin böyle sorular
Emekçiden misin löp - löpçüden mi?

Rapbena hep - bana diyenden misin
İşçinin hakkını yiyenden misin
Milleti gerçekden sevenden misin
Emekçiden misin löp — löpçüden mi?

Çekilen emekler giderken boşa
Her yandan kırpındık benzedik kuşa
Aldanamam artık her göze - kaşa
Emekçiden misin löp — löpçüden mi?

Yarı çaç yarı - top ölenden misin
Millet inledikçe gülenden misin?
Hakkı adaleti bilenden misin
Emekçiden misin löp — löpçüden mi?

İşçi - köylü yeni - düzen kuracak
Kalplerimiz toplum için vuracak
Mehmet Tuncel bunu senden soracak
Emekçiden misin löp — löpçüden mi?

Sıvacı Mehmet TUNCER

INSAN AŞISI

İŞÇİ SÜLEYMAN EROĞLU

Öteden beri sürüp gelen bir atasözü vardır: «Doğru söyleyen dokuz köyden kovulur» diye. Gerçekten de kovuluyor

Doğru söyleyenler kovuluyor da dolap çevirenlre neden kovulmuyor? Bu kaide bunca zaman aynı tempoda yürüyüp gelmiş. Ben şahsen bu yolu değiştirmeyi düşünüyorum. Değişmesi de çok basittir. Örneğin bir elma ağacını ele alalım: Bu ağaca arzu ettiğimiz çeşitlerde aşı yapabiliriz. Bu usul aşıları insanlara da uygulamak mümkündür.

Çoğu insanda böylesi aşı var. Fakat insanları aşılıyan zümre aksi yönde aşılamıştır. Biz bu aşıyı bilinçli bir toplum olarak değiştirebiliriz. Bugün atom devri içindeyiz de niçin bizim atomun zerresinden bile haberimiz yoktur. Biz istersek bunun nedenini arayıp bulabiliriz. Çünkü insan gücünün yapamayacağı hiç bir şey yoktur Örnekleri meydandadır. İnsan gücü dedimse yanlış anlaşılmasın. Haliyle bir hamalın güç'e ihtiyacı var fakat biliminin güçle ilgisi ne?

Bir başka atasözü var. Balık baştan kokar. Gülerim doğrusu bu söze. Soruyorum elimizdeki balık göz baka baka kokutulur mu? Biz madem ki insanız balığın kokacağını hesap etmediyiz O halde korkmadan bası yok etmek gerekir.

Balık kokuyorsa kabahat balıkta mı? Oltayı biz yapıyoruz yemini hazırlıyoruz Bu kadar emekten sonra bir de kokutuyoruz. Buna beceriksizlik denir. Böylesi beceriksizler var. Demek oluyor ki kurunun yanında yaş da yanıyor.

Bu halin böyle olmasını hazırlayanlar komprador burjuvalardır.

Toprağı biz sürüyor, biz ekiyoruz. Harmanı yapan biziz. Çiğidi ekiyor. Pamuğu çıkarıp topluyoruz. Fabrikada dokuyor, onu kumaş yapıyoruz. Manifaturacıya kumaş almaya giriyoruz Ne sorarsın kumaşın metresi yüz yirmi lira. Şaşıp kalıyoruz buna. Hiç kimse çıkıp da arkadaş bu fiyatı kim koyuyor, nasıl oluyor bu nasıl satarsın böyle diyen olmuyor. Neden olsun. Toprak onlarda, fabrika onlarda, Fiyatı koymak da onlarda olacak. Ama bunun bir aması var. Mahsulü hazırlayıp kaldıran işçi, pamuğu ekip ortaya getiren işçi. Gel gelelim çark başka döndüriliyor. Balık hikâyesi yani

İşte bu da bir nevi balıktır. Komprador burjuva sınıfı bu balığı bizden alıyor ve kokutmadan başını kesip konservesini ekrar bize iç katına satıyor. Sizlere söylüyorum arkadaşlar Allah bizi yaratırken köle olarak mı yaratmış. Allah kula kulluk yapana kulum demez bir der. Öyleyse yeter bana her şeyi söyletmeyin.

Bizim babalarımız seferberlik harbinde iken o zamanın kelekkesenleri at koşturmacasına arazi tapulamışlar Ve halen de bugün onun sülâlesi ağadır ve o günkü harp gazilerinin çocuklarını bugüne kadar istediği gibi dilediği paraya çalıştırır durur.

İşte bugün de bir harp devresi içindeyiz. Böyle bir devre içinde bu yazıyı yazmam belki de yersizdir. Ama yazıyorum işte. Çünkü bankalarda yüzbinleri olan bir takım hayırsızlar paralarını çekiyorlar, yoksa parası olana ölüm ve harp yok mu? Gerekirse kardeş ve babamla el ele verip harp edeceğiz. Harp harptir. Ölen ölür kalan kalır. Asıl isteğimiz barıştır. Barıştan yana olmaktır. Demek istiyorum ki bizler harbe gidersek yerinde kalanlar at mı koşturacaklar yani.

TİP haberleri

Aybar: "halkın ekmeği için direniyoruz,, dedi

Türkiye İşçi Partisi Genel Yönetim Kurulu bu ay başında Ankara'da toplanarak iç ve dış olayları inceleyip görüştü. Toplantıyı bir konuşmayla açan Genel Başkan Mehmet Ali Aybar, çeşitli meseleler üzerinde durdu ve öz olarak şöyle dedi:

«Türkiye İşçi Partisi Büyük Mecliste bir meydan savaşı vermektedir. Bu savaşı, halkın menfaatlerini, demokrasiyi ve Anayasayı korumak için veriyoruz. Emekçilerin ekmeği, işi, çocuklarının yarını için direniyoruz.

Hükümet, Anayasanın 89. maddesinin işlemez hale getirerek, muhalefeti figüran haline sokmak istiyor. 89. madde Gensoru Önergeleriyle muhalefetin hükümeti denetlemesini sağlar ve çoğunluğun istibdadını bir ölçüde firenler. Anayasanın bu teminatını dolaylı yoldan kaldırmak, parlâmentoyu iktidarın buyruklarını tescile memur bir kalem seviyesine indirmek istiyorlar.

Biz bunu önlemek için direniyoruz ve direnen tek muhalefet partisi biziz.»

HİTLER'İN HALK ANLAYIŞI İLE DEMİREL'İN DEMOKRASI ANLAYIŞI:

Konuşmasına yukardaki sözlerle başlayan Aybar, hükümetin maksadının yalnız seçim kanununu geçirmek olmadığını, 89. maddeyi işlemez hale getirmek suretiyle dilediği bir kanunun parlementodan kolayca çıkarmak olanaklarına kavuşmak istediğini açıkladıktan sonra sermaye güçleri karşısında emek güçlerinin bir denge kurması ve bu dengeyi boyuna emekten yana dönüştürmesi demek olan Demokrasisinin, Parlâmentoda muhalefetin özellikle sosyalist muhalefetin dengelenmesile gerçekleştiğini belirtilerek konuşmasına şöyle devam etmiştir:

«Sayın Başbakan'ın demokrası anlayışı son derece ilkel, o derece ilkel ki. Hitler'in veya Mussolini'nin halk ve çoğunluk anlayışları ile sayın Demirel'in «sandıktan çıkma» tezi arasında hiç bir fark yoktur.

Hitler ile Mussolini de büyük çoğunlukların desteğini kazanmışlardı. Referandumlarda Alman halkının yüzde 90 ından çoğu Hitler'e «evet» demiştir. Ama bu çoğunluk ne Hitler'i, ne de Alman halkını kurtardı. Demokrasilerde azınlığın, çoğunluk olma olanakları bir hak ve hürriyet olduğu için değer taşır. Gerçi demokrasilerde (hayır!) demek ve bu (hayır)ı geçerli kılacak olanaklara sahip olmak ta bir haktır.

Meseleyi Türkiye gerçekleri içinde görelim. Henüz sınıf bilincine tamamen varamadığı için gerçekleri göremiyen halkımızdan, milyonlarca lira harcanıp, aldatıcı, göz boyayıcı, bir propagandayla oy avcılığı yapılmaktadır. Böyle toplanmış bir oy çoğunluğunu ileri sürerek, bir de muhalefeti figüran haline getirecek tedbirler alınacak olursa Demokrasiden eser kalmayacağı muhakkaktır.

Yüzlerce yıl halkı politika dışında bırakılmış, fakat devlet tecrübesi büyük olan Türkiye'de halkın uyanışı, bilinçlenişi son derece hızlı olduyor, 1950'de merkezci, tekelci, ceberrut OSMANLI TİPİ DEVLET yönetimini devirmiş olan halkımız KOMPRADOR TİPİ DEMOKRASİ'yi de elbet kısa zamanda düşürecektir.

Demokrasi elbet halk çocuğunun rejimidir. Ama bu çoğunluk, halk için ve halk tarafından bir yönetim için gereklidir. Yoksa halk tarafından olmayan, halk için değil, kompradorlar, ağalar için olan bir çoğunlukla demokrasi, ancak halkın sırtında oynanan bir oyun olmaktan öteye geçemez.

Biz, demokrasinin bir halk yönetimi; soyguna, sömürüye karşı emekten, emekçiden yana bir rejim olduğunu bilerek Büyük Mecliste tek gerçek muhalefet partisi olarak, ağalar - komprador iktidarının tertiplerine karşı tek başımıza savaşıyoruz. Bazı hallerde kanunların çıkması için değil, çıkmaması için direnmek bir milli vazifedir. Türkiye İşçi Partisi, seçim kanunu ve giderek Anayasayı değiştirmek teşebbüsleri karşısında bilinçle ve cesaretle direniyor Milli menfaatlerimizi koruyor.»

SAYGON DEMOKRASİSİ

Amerika Vietnam'da yenildi mi, — ki yenilecektir. Dünya hegemonyası plânları suya düşecektir. Yeni bir hamle yapabilmesi için bütün bu bölgede iki üssü kalmıştır: Türkiye ve Yunanistan...

Oysa Yunan halkı Amerikancı albaylar cuntasına boyun eğmiyecektir. Türkiye'de ise halkımız ikinci milli kurtuluş mücadelesini vermektedir. Türkiye ve Yunanistanın Amerikan nüfuzundan çıkmamaları için Vaşington sonuna kadar direnecektir. Yunanistanda Sol'un önü bir hükümet darbesiyle kesildi. Türkiye'de Amerikaya satılmış asker yoktur. Bundan dolayı Amerika başka yollar aramak zorunda kalmıştır.

Amerikan plânının şu olduğu anlaşılmaktadır: Seçim kanunu değiştirilecek; üçte iki çoğunlukla iktidara geleceği tahmin edilen AP. , sosyalizme açık demokratik Anayasamızı yürürlükten kaldıracak, Türkiye'de «Saygon demokrasisi» kuracaktır. Bundan başka sosyalizmin, demokrasinin yolunu kesmek için adi polis tertiplerine de girişmeleri, halkı sindirmek için geniş tevkiflere baş vurmaları da ihtimal dışında değildir.

Ağlar — kompradorlar — Amerikancı bürokratlar üçlüsünün Amerika hesabına oynamak istedikleri oyun budur. Ama ne yapsalar nafiledir, buna izin verilmeyecektir.

Türkiye İşçi Partisi'ne verilmiş oyları seçim kanununu değiştirerek Adalet Partisine aktarmak, ne ikinci milli kurtuluş savaşımızı, ne sosyalizm akımını durdurabilecektir. Tersine, oylarının saptırıldığını ve parlementoda temsil edilmediğini gören halk la Amerikan emperyalizmi, ağalar - kompradorlar ve Amerikancı bürokratlar arasındaki zıtlaşma, temel çelişi büsbütün derinleşecek, haksız oylarla iktidarda bulunanlar tutunamayacaklar ve bizi kurtuluşa, sosyalizme götüren yol daha da kısalacaktır.»

Aybar , daha sonra NATO'nun ve ikili anlaşmaların milli güvenliğimiz, bağımsızlığımız ve haysiyetimizde açtığı derin rahneler üzerinde durarak.

«Güvenliğimizi NATO içinde sağlıyoruz: NATO bize faydalıdır, diyenlerin. Vietnam ve Pueblo olaylarından sonra ne düşündüklerini öğrenmek eğlenceli olacaktır.»

Dedikten sonra, Türkiye'nin milli savunma politikasını, milli kurtuluş savaşı gereklerine göre temelden değiştirmesi gerektiğini açıklamıştır.

TİP HABERLERİ

Türkiye İşçi Partisi, bir süredir partinin resmî organı olan «TİP. Haberleri» isimli bir dergi çıkarmağa başlamıştır. Her ayın birinde ve 16 sında yayınlanan TİP. haberleri sadece abonelerine gönderilmekte ayrıca piyasada satılmaktadır. Bu bakımdan Türkiye İşçi Partisindeki olayları, yöneticilerinin söylev ve demeçlerini Türkiye İşçi Partisi Meclis Grubunun emekçi halkımız için yaptığı mücadeleyi yakından izliyebilmek için «TİP. haberleri» ne abone olmak bir zorunluluktur. Yıllık 24 sayı karşılığı abonesi 15 liradır, TİP. haberlerinin adresi: Mithatpaşa Caddesi No: 63/1 Yenişehir — ANKARA'dır.

PROLETER, bütün okurlarına «TİP. Haberleri» ne abone olmalarını tavsiye eder.

Sükan yalan söylüyor

İçişleri Bakanı Faruk Sükan, Cumhuriyet Senatosunda yaptığı bir konuşmada Türkiye İşçi Partisine bir takım iftiralarda bulunmaya kalkıştı. TİP. Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, Sükan'ın bu iftiralarla dolu konuşmasına cevap vererek yalanlarını yüzüne vurdu..

«İçişleri Bakanının Türkiye İşçi Partisi ile ilgili sözleri yalan ve tahriflerle doludur. Maksat, halk oyunu Türkiye İşçi Partisine karşı kışkırtmaktır. Maksat, Amerika aleyhtarı istiklâlci hareketi baltalamak ve Amerikaya dayanan bugünkü sömürü düzenini sürdürmektir. Maksat, Meclisten ve imkân bulurlarsa politika sahnesinden sosyalist kanadı silmektir.

Sükan'ın gerçekle ilgisi olmayan veya tahrif edilmiş beyanları şunlardır:

1 — Türkiye İşçi Partisinin Baas Partisi veya herhangi bir yabancı partiyle irtibatı yoktur.

2 — Akdeniz İlerici Partiler Toplantısı, komünist partiler konferansı değildir. Romadaki toplantıya 10 sosyalist veya milli kurtuluş hareketi partisi ile 5 komünist parti katılmıştır. Konferansın amacı Akdenizi, istisnasız bütün yabancı askeri kuvvetlerden temizlemek, özellikle Amerikan emperyalizmi ile mücadele etmektir. Bunlar Türkiye İşçi Partisinin, uğrunda yıllardır mücadele ettiği amaçlardır.

3 — Türkiye İşçi Partisi, asıl bugünkü hükümetin anlayışsız, ırk ayrımı gözeten doğu politikasının bölücü ve son derece tehlikeli olduğu inancındadır. Bizim bu konudaki görüşümüz açıktır:

Anayasanın 3. maddesi ışığında, yani Türkiye'nin milleti ve ülkesiyle bölünmez bir bütün olduğu prensibinden hareket ederek Anayasamızın 12. maddesinin eksizsiz tastamam uygulanmasını istiyoruz; yani dil ve mezheplerinden ötürü doğulu vatandaşlara ikinci derecede vatandaş muamelesi yapılmasını ve doğulu vatandaşların horlanmasına karşıyız. Bunu Anayasamıza aykırı, üstelik son derece tehlikeli bir politika sayıyoruz.

İçişleri Bakanı tahrif edilmiş bin demeç verse de; Türkiye İşçi Partisini maskeli komünist partisi olmakla on bin kere suçlasa da nafiledir. Emekçi halkımızın millî, istiklâlci, sosyalist biricik partisi olan Türkiye İşçi Partisi iktidara gelecek ve halkın sırtından geçinenlerin bugünkü bozuk düzenine mutlaka son verecektir.

MEHMET ALİ AYBAR.»

iç olaylar

ÖZETLER

● **JANDARMALAR KAÇAK MAL KAÇIRMAK İÇİN**

Gülgüman sınır karakolu komutanı çavuş Hüseyin Oral, beş jandarma eri ile birlikte kaçakçılarla yaptıkları silâhlı çatışma sonunda altı balya kaçak eşyayı ele geçirerek karakola götürmüşler, emanete almışlardır. Biraz sonra Gülgüman karakoluna gelen Kerkipli sınır karakolunda görevli iki çavuşla 8 jandarma eri kaçak malları istemişlerdir. Bu yüzden jandarmalar arasında 4 saatlik silâhlı çatışma olmuş Gülgüman karakolunda er Mustafa Coşkun ağır yaralanmıştır.

● **EFES OTELİNİN AÇILIŞI**

İzmir'deki Büyük Efes Otelinin ahcısı ellerini 400 bin liraya sigorta ettirmiştir.

● **KURUŞ NİNE**

Çifteler ilçesinde tarihi yazılı kaya anıtının yöresinde, kayalarda 50 yıldır yalnız ve ilkel bir hayat yaşayan 90 lık Kuruş Nine yanarak ölmüştür. Tekkaya soyadını taşıyan kuruş Nine, küçük yaştaki bir çocuğun ölümü üzerine hayata küsmüş ve Firikyalılar zamanından kalma bir koğukta yaşıyordu.

● Diyarbakır'da soğuklar yüzünden 700 koyun telef oldu.

● **BOYKOT**

Mersindeki ortaokul ve lise öğrencileri ile başlıyan, Tarsus, Adana, İstanbul, Ankara, İzmir, Eskişehir ve başka il ve ilçelerde Milli Eğitim Bakanı ve yeni ders yönetmeliğini protesto eden öğrenciler yönetmenliği değiştirtmişlerdir. Milli Eğitim Bakanı valilere telle verdiği emirde eski yönetmeliğe dönüleceğini bildirmiştir. Bu protestoda veliler öğrencilerini desteklemişlerdir.

● **COPLAR**

Adana Erkek Lisesinde kız öğrencilerin de katıldığı, Bakanı ve yönetmenliği boykot gösterisine polisler kız öğrencileri copla tehdit etmişlerdir.

● **ÇİN KURTULUŞ SAVAŞI TOPLATTIRILDI**

Dünyanın bütün dillerine çevrilen, Amerika, Almanya gibi ülkelerde dahi sürekli yayınları yapılan (Çin Kurtuluş Savaşı) adlı eser İstanbul İkinci Sulh Ceza Mahkemesinin kararı ile toplanttırılmıştır.

● **NACİ SADULLAH BERAAT ETTİ**

(Dostum Nazım Hikmet) başlıklı yazısından dolayı birbuçuk yıl ağır hapis cezası istenen Naci Sadullah Danis ve derginin yazı işleri Müdürü Kaya Celikbas, İstanbul İkinci Ağır Ceza Mahkemesinde beraat etmişlerdir.

Zonguldak'ta haklarını alamayan 25 bin maden işçisi ocaklara girmedi

Zonguldak'ta haklarını alamayan binlerce maden işçisi, bu ay başında harekete geçti ve yöneticilerle bazı sendikacıları şiddetle protesto etti.

Kozlu'da maden proleterlerinin ocaklara inmemesiyle başlayan olaylar, vahim denebilecek gelişmelere yol açtı ve geceyarısı binlerce işçi Zonguldak şehrine girdi.

Bu yürüyüşe işçilerin aileleriyle, halktan da katılanlar oldu. Proleterler yürüyüş sırasında Üzülmez Bölge Müdürünün içeride bulunduğu zannıyla iki binayı tahrip etti. Protestolar devam ederken sendikacıları taşıyan bir araba da tahrip edildi ve içindekiler feci şekilde dövüldü.

OLAYLAR NEDEN ÇIKTI

Bütün Türk halkının yakından izlediği olaylar, 24 bin üyesi bulunan Diske bağlı Türkiye Maden İşçileri Sendikası yerine toplu sözleşme için sadece 1.337 üyesi bulunan Zonguldak maden işçileri sendikasının ücret pazarlığına çağırılması, bu sendikanın da çok az olan işçi ücretlerini artırmayı bir türlü beceremeyişi ve bu sebepten proleterlerin geçmiş günlere ait olan paralarını bile alamayışları yüzünden çıkmıştır. Zonguldak Kömür proleterleri dünyada en az ücret alan, en zor şartlarda çalışan ve en çok kaza kurbanı veren kömür işletmesinde çalışmaktadır?

Emirdağ'da ağalar toprak isteyen bir Proleteri öldürttü

Emirdağ'daki topraksız köylüler aralarında seçtikleri bir temsilciyi Ankara'ya gönderdiler. Emirdağlı proleter, Ankarada güçbelâ Köy İşleri Bakanlığında derdini söyleyebildi ve ağaların hazine arazisini tek kuruş ödemeden işletmekte olduklarını anlattı. Fakat, bu şikâyete tahammül edemeyen ağalar, Emirdağlı proleteri sokak ortasında 57 kurşunla delik deşik ettiler. Böylece toprak uğruna bir kişi kurban verilmiş oldu.

Kurtuluş savaşı Kahramanları dilenmek zorunda

Balkan Savaşı, Birinci Dünya Savaşı ve Birinci Kurtuluş Savaşında cepheden cepheye koşarak çarpışan ve büyük yararlılıklar gösteren Gazi Ömer Toksoy Ankara sokaklarında dilenmektedir. Gazi Ömer Toksoy 82 yaşındadır

Toprağa kavuşmak için..

Mucur ilçesinin Aydoğmus köyünde, hazineye ait toprakları dağıtmakta olan toprak tevzi komisyonu, toprak alabilmek için evli olmayı da şart koşması üzerine köylü gençler yıldırım nikâhı ile evlenmeye başlamışlar dır..

ANT

Haftalık Dergi: 125 kuruş
Abone şartları: Yıllık 60 lira
6 aylık 30 lira 3 aylık 15 lira
Posta Kutusu 934 — Sirkesi
— İSTANBUL

İMECE

Aylık Fikir ve Sanat Dergisi
Sayısı 125 kuruş — Yıllık Abonesi 12,50 lira
Haberleşme Adresi
P. K. 373 — ANKARA

Türkiye NATO'dan çıkacaktır

TİP. Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, İnönüye verdiği cevapta: «Şüphesiz, bundan 48 yıl önce bir milli kurtuluş savaşı verdik ve kazandık. Şüphesiz bu savaş tarihin yazdığı ilk anti en.peryalist savaştır. Şüphesiz, Mustafa Kemal ölene kadar bağımsız bir dış politika da yürüttük Fakat, bugün Amerikan emperyalizmi nin boyunduruğu altın da bulunduğumuz ve 1947 lerden beri birbirini kovalayan tavizleri CHP. ve DP. iktidarlarının zamanında verdiği de şüphesizdir Türkiye NATO'dan çıkacaktır. İkili anlaşmalar feshedilmelidir Yeni, eskinin yerini alacaktır.»

24 bin üyesi olan sendika dururken 1.337 üyelik sendika ile toplu sözleşmeye oturan: — Emekçiden misin, töblöbçüden mi? —

Madenlerimizi de eloğluna kaptırıyorlar

Dünyadaki Boraks madenlerinin işletilmesi, ihracı, satılması işleri ile ugraşan, yabancı tröst Borax Consolidatet şirketinin Türk boraks madencilik şirketi aracılığı ile aldığı son imtiyaz tartışılıyor.

Eskişehirin Seyitgazi ilçesinin Salihiye bölgesindeki boraks maden i işletme imtiyazı, 1964 yılında 40 yıl süre ile Türk Boraks Madenleri Anonim Şirketi aracılığıyla yabancı tröst Borax Consolidatet şirketine verilmiştir.

Borax Consolidatet şirketi: binde 70 İngiliz ve binde 30 Amerikan sermayesiyle kurulmuştur. Dünyadaki Boraks madenlerinin işletilmesi, ihracı, satılması... İşleri ile uğraşır. Tek firma olarak tröst halinde çalışıyor. 1870 yılında yurdumuza da girmiş. Boraks işletme ruhsatları almağa başlamıştır. O zamandan bu yana, 300 boraks arama ruhsatı satın alarak bütün sahaları kapatmıştır. Bu arada, özel Türk işletmecilerinin ellerinden boraks madeni işletme hakkını bir buçuk milyon lira karşılığında satın almıştı.

Ancak ciddi bi üretime geçmemiştir. Hatta 1950 yılına gelince bu yabancı şirket elinde bulundurduğu sahada maden kalmadığı gerekçesiyle, üretimi durdurmuştur. Bu sırada dünyada tek boraks satıcısı olduğu için yalnız Amerikadaki boraks madenlerinin üretimini satmıştır. Ayrıca, bu yabancı şirkete Türkiyede bir boraks rafinerisi kurmak için izin verilmişse de şimdiye kadar öğle bir rafineriyi kasten kurmamıştır.

Ancak dünyanın en kıymetli madenleri arasında olan boraksın, dünyada en zengin yataklarına sahip olduğumuzu tesbit eden Etibank, bir boraks rafineri tesisi kurmaya karar vermiştir.

Bu teşebbüsten korkan yabancı firma bunu önlemeğe çalışmıştır. Devlet ilgililerine yanlış bilgiler vererek yanıltma yoluna gitmiş, başaramayınca da ortak olmayı istemiştir. Bu arada bazı sefaretler yolu ile baskı yapmıştır. Fakat Etibank rafineriyi Polonyalılara kurdurmayı başarmıştır. Bunun üzerine yabancı şirket boraksın dünya fiatlarında indirim yapmış ve artan ihracatımızın ucuz satılmasına sebep olmuşur.

Şimdi de dünyanın en zengin boraks yatağını (yurdumuzdaki) ele geçirip, bizim dünya piyasasında bu yabancı şirkete rakip olmamızı önlemek istemektedir.

Boraks madeni, füzelerin akaryakıtı, ilâç, çelik, cam, porselen, sabun, gübre gibi... sanayii de ham madde, atom sanayinde enerji kaynağı olarak kullanılmaktadır.

Boraks madeninin işletilmesi çok kolaydır. Hiç bir yabancı bilgi, teknik ve paraya ihtiyacımız yoktur. Biz işletirsek yılda en azından 30 milyon, en çok 160 milyon dolar gelirimiz olur.

dış olaylar

Amerika silah, para ve insangücünü Vietnam'a döküyor. Fakat,

Vietkong, Emperyalistleri Şaşkına Çevirdi

Kuzey Vietnam gerilla birlikleri Güney Vietnamda Amerikan elinde bulunan ve Amerikalılara satılmış işbirlikçilerin bulunduğu askeri bölgelere ani olarak dalış yapmışlardır. Neye uğradıklarını bilemeyen Amerikalılar ve askeri mevzileri bombalanmıştır. Tanklar çalışmaz hale gelmiş, çok sayıda bombardıman uçakları imha edilmiş, bu arada Vietnamda bulunan Amerikan elçiliği işgal edilmiştir.

Basında intihar birlikleri adı ile anılan Kuzey Vietnam milli halk cephesi gerillacıları Güney Vietnam şehirlerini ele geçirmişlerdir. Bu arada Güney Vietnamın başkenti Saygon da gerillacılar tarafından zapdedilmiştir.

Haber, Amerika Cumhurbaşkanı Johnson ve çevresi üstünde bir şok tesiri yapmıştır. Vietnamda bulunan Amerikan birlikleri başkumandanı daha önce basında çıkan bir açıklamasında «Kuzey Vietnamı dize getireceğim» diye kamu oyuna açıklamada bulunmustu. Amerika 300 milyar lirayı bu iş icin ayırmıştı. Bilindiği gibi en modern savas araclarını Vietnama göndermişti. Yarım milyonun üstünde orduyu besliyordu. Johnson «Vietnam savaşı Amerikan halkına refah getirecek» demişti.

Kuzey Vietnam'ın yeni bir hücuma geçeceği ve bunun topyekûn olacağı Johnson tarafından açıklanmakta, bir barış zemini aradıkları söylenmektedir.

Zaten, kardeş olan Kuzey ve Güney Vietnam halkının emperyalist Amerikalılara karşı birleştikleri açıklanmaktadır.

Emperyalist Amerikaya karşı kazanılan bu başarıların sırrı yeni biçim gerilla savaşının bir sonucudur.

TESLİM OLMAYACAĞIZ

Kuzey Vietnam lideri Ha Şo Minh, Amerika'lı bir gazeteciye «Memleketimizin istiklâli için 24 seneden beri savaşıyoruz. Amerikan askerleri buraya öldürmek ve ölmek icin gönderiliyor. Onlar ölünce de çok üzülüyorum. Ancak ben Amerika'yı değil, Amerika benim memleketimi bombalıyor. Nükleer silâhla bile bizi teslim olmava mecbur edemez.» demiştir.

Vietnam'da garılarla eğlenirken eyi miydi?..

★ İKİ AMERİKAN ASKERİ KAÇTI

Biri zenci, öteki beyaz iki genç Amerikalı asker Federal Almanya'daki birlikleri ni terk ederek Fransaya sığınmışlardır

★ ALTINCI FİLOYA ÜS

NATO'dan ayrılan Fransa yerine Amerika faşist İspanya'yı NATO'ya sokmak teşebbüsüne geçmiştir. Bu suretle İngiltere'nin elinde bulunan Cebelitarık, İspanya'ya verilecek ve Cebelitarık 6. filonun daimi üssü olacaktır.

Ortanın Solcusu İsmet İnönü tarafından desteklenen NATO'ya İspanya'nın alınmasıyla, Amerikan çıkarları daha iyi savunulacaktır. Halen İspanya'da ikinci dünya harbinde Türkiye'nin iç politikasını yürütmekte olan bir Franko vardır.

Amerika'yı istemeyenler Nato'da da çoğalıyor

Yeni Danimarka hükümeti, nükleer silâhlar taşıyan bombardıman uçaklarının Grönland üzerinden geçmiyeceğine dair Amerika'dan yazılı teminat isteyecektir.

Aynı kaynaklara göre hükümet ayrıca Thule'deki Amerikan üssüne kiralanan sahanın da geri alınması isteğindedir.

Bilindiği gibi, geçen ay Thule yakınlarına mecburi iniş yapmak üzereyken düşen bir B — 52 nin taşıdığı dört Hidrojen bombası etrafa dağılan parçalarına rastlamışlardır.

Hükümet kaynaklarına göre önümüzdeki birkaç gün içinde Amerikaya dönecek olan Danimarka'nın Washington Büyükelçisi Torben Roenne'ye bu konu üzerinde temasa geçmesi için talimat verilmiştir

Danimarka Thule üssünü Amerika'ya kiralayan 1951 tarihli anlaşmanın da tadilini istiyecektir.

Vietnam'da çocuklar bile Amerikan emperyalistlerine karşı yurtlarının savunmasına katılıyor..

Amerika'nın Hidrojen bombaları halkı yerinden yurdundan ediyor...

Bir Amerikan bombardımanu çağı Norveç yakınlarında Grönland'ta Thule hava kuvvetleri üssü yakınlarında sulara gömülmüştür. Norveç halkında telaş ve öfke yaratan bu olay üzerine bir Fransız Profesörü şunları söylemiştir:

«Thule açıklarında denize gömülen bu bombalar büyük tehlikeler yaratabilir. Deniz gergedanları tarafından hidrojen bombasının zarfı delinir, akıntılar radyo aktifiteyi taşırsa büyük felaketler meydana gelir. Burada yaşıyanlar kısa zamanda başka yere göç edip Grönland bölgesini terk etmelidir.»

Amerikan halkı kore'de savaş istemiyor ..

Louis Harris halk oyu yoklaması sonuçlarına göre, Amerikalıların yarısından çoğu, Pueblo meselesinden dolayı Kuzey Kore ile savaşa girilmesi aleyhindedir.

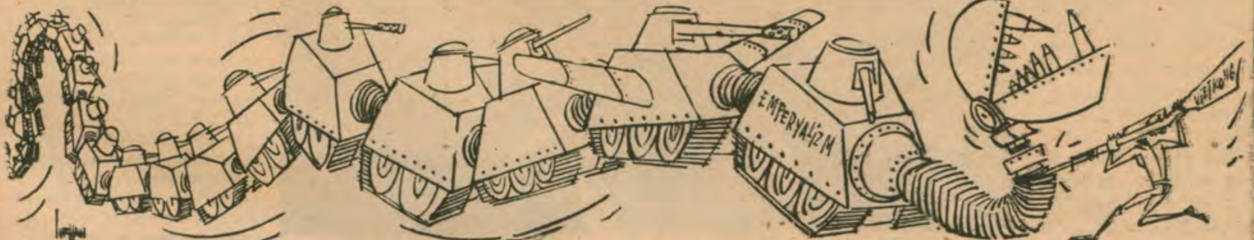
Geçen hafta sonunda yapılan anket, Amerikalıların Pueblo'nun yakalanışına misilleme olarak bir Kuzey Kore şehrini bombalanmasını veya bir Sovyet casus gemisinin Amerikalılar tarafından yakalanmasını da istemediğini ortaya koymuştur.

Ankere katılanların yüzde 76 sı, Kuzey Koreli esirlerin iadesi ile Pueblo mürettebatının serbest bırakılmasına çalışılmasını teklif etmiştir.

Casus gemileri koı geziyor ...

Kuzey Kore kara sularına girdiği bildirilen Pueblo isimli Amerikan casus gemisi 83 kişilik mürettebatıyla birlikte Kuzey Korelilerce teslim alınmıştır. Bu donanmadan yedek olarak yüz otuz üç bin Amerikalı maaş almaktadır. Olay, Amerikan makamlarını şaşkına çevirmiştir. Kuzey Koreyle bu yüzden savaş yapacaklarını tehditkâr bir ifadeyle açıklamakla beraber; Kızılhaç Cemiyetine de baş vurmuşlar, gemiyi iade etmeleri için Kuzey Kore nezdinde aracılık yapılmasını istemişlerdir.

Vietnamda uğradıkları ağır yenilgi karşısında Amerika bir de Kuzey Kore ile çatışmayı göze alamadığından Kuzey Koreden özür dilemek zorunda kalmıştır.

YENİ ÇAĞ DESTANI **(Milliyet)**

DEFOL BE!..

Çok Yıldızlı Bayrak istemiyoruz

Türkiye Türklerindir. Türkiye'de Türk bayrağı sallanır. Türk halkı birinci kurtuluş savaşını sö mürgenlere karşı yaptı. Bunun için öldü. Ama yurttan kovdu sömürgenleri.. İngilizi, Fransızı, İtalyanı' Yunanı, kendilerine manda olmamızı isteyen Amerikalıyı kovdu Kolay mı başarıldı kurtuluş?.. Çocuklar babasız kadınlar kocasız, analar yavrusuz kaldı. Bedelci ağalar topraklarına kattı ölenlerin topraklarını. Topraklar kanlarıydı, can larıydı ölenlerin. Mustafa Kemal'e karşı olanlar mil liyetçi kılıfını giydiler. Ko ca koca apartmanlar diktiler şehirlere. Kefensiz ölülerin kemikleri temellerde yatarken.. Bey oldu başımıza, Beyoğlu Bey.. Mustafa Kemal'in ölümünden de yararlandılar. Beyoğlu beyler. Bedelci ağalarla birleştiler. Ve de çağırdılar Amerikalıları ülkemize. NATO dediler, SENTO dediler, ikili anlaşmalar dediler daldılar ülkemize. En önemli yerlerimize diktiler üslerini. Girdiler içimize. Kısırlık haplarıyla yatak odalarımıza girdiler. Pis şurupla rıyla, kaçak eşyalarıyla, domuz etleriyle, cenabet suratlarıyla girdiler içimize.. Yeraltı, yerüstü madenlerimize girdiler. Üslerde Türk kızlarını oy nattılar çırıl - çıplak Yırt tılar bayrağımızı İzmirde. Düşmanı denize döktüğümüz yerde. Türk'ün hay siyetini yani senin haysiyetini arabalarının lâstikleri altına aldılar dünya önünde, ve dolarlarını gösterdiler satılmışlara. Grevci işçi kardeşlerimizin üztüne sürdüler itlerini.. Ve yüzümüze attılar pisliklerini..

Köylü kardeş, işçi arkadaş: dolara satılmıyacak haysiyetli vatandaş!.

Zamanı geldi: Vietnam yiğitleri kedinin fare ko valadığı gibi kovalıyor bu itleri.

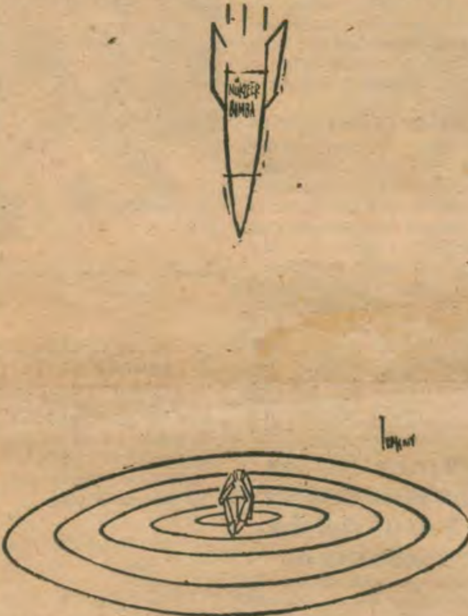
Zamanı geldi Defol demenin zamanı geldi. 4 Nisan 1968 NATO'dan çıkmanın son günüdür. Türkiye'nin ikinci kurtuluş savaşına katıl

Zamanı geldi

Bir gece yarısı, ülkemizin ileri karakol imişcesine sömürücülerin yangın yeri yapmalarına «Defol» demenin zamanı geldi. Türk emekçisinin kanını dostluk yalanlarıyla kene gibi emenlerin Türkiye topraklarını ter ketmeleri için defol deme nin zamanı geldi. Türkiye Türklerindir. Üstünde tek yıldızlı Türk bayrağı dalgalanır. Çok yıldızlı Amerikan bayrağına «Defol» demenin zamanı geldi.

Bir yandan yeşil dolar lara ve de buna kanan davarlara «Defol» demenin zamanı geldi.

Defol... Defol. Defol...
Defol Be!.

— NATO'dan ayrılmalı mı — Ayrılmamalı mı?
(Milliyet)

Amerikalı denizciler İzmir'de gündüzleri karaya çıkmıyor...

İzmir'de bulunan Amerikan Altıncı Filosuna mensup gemilerin mürettebatı, kumandanlarının ikazı üzerine İzmir'deki pavyonlarda geçen sefer gelişlerinde yaptıkları gibi bol para harcamamakta hatta pavyonlara pek itibar göstermemektedirler.

Amerikan Subay Klüplerinde vakit geçiren Amerikalı bahriyeliler, öğrencilerin protestosu yüzünden gündüzleri şehre çıkarılmamakta. Amerikalı denizciler ancak hava karardıktan sonra İzmir'e inmektedirler.

Öte yandan Fikir Klüpleri ve Disk tarafından dün Kemeraltında, Türkiye'nin NATO'dan ayrılmasını istiyen bildiriler dağıtılmıştır.

Gençlik NATO'ya «Defol be!» diyor
— Ankara'da Amerikan aleyhtarı gösterilerden biri —

Ben Vietnamlıyım

Ben Vietnam'lıyım gardaş
Taa ötebaşında koca Asya'nın
Bizde de var Amerikan belası
Gardaşı gardaşa etti düşman.
İkiye böldü alçakça...
Silaha sarıldık gardaş
Silaha sarıldık...
Sürüttüler saçından ihtiyar anamı
Babama işkence ettiler.
Kestiler memesini
Gelinlik bacımın...
Taştı hıncım bu Amerika'lıya gayrı
Söyle Türk gardaşım
Sen toprağından
Nasıl govdun İngiliz'i yonanı
Ben de öyle govayım
Amerika'nı...
Bilyalı bombası
Zehirli gazı var Amerika'nın
Bizim de:
Hıncımız var kocaman.
Kinimiz var sapsarı,
Kızıl İntikamımız...
Tüfeğe sarıldık gardaş.
Anamı saçından sürüten Amerika'lıyı
Bacımın memesini kesen Amerika'lıya...
Söyle haksız mıyım gardaş,
De gayrık haksız mıyım...

BARIŞ EVREN

NATO'ya hayır

Türkiye İşçi Partisi, bağımsızlığımızı zedeleyen Amerika'ya, ikili anlaşmalara, Amerika'nın çıkarlarını koruyan NATO'ya karşı açtığı kampanyayı sürdürüyor.

TİP'in Ankara il örgütü de bir broşür yayınlayarak NATO dan neden çıkmamız gerektiğini madde madde açıklamıştır. İşçiler, köylüler, bağımsızlıktan yana olanlar için yayınlanan bu broşürün işte bir kısmı:

★ Çoluğumuzu çocuğumuzu çiğneyen,

★ Karılarımıza kızlarımıza sarkıntılık eden,

★ Türk mahkemeleri önüne çıkaramadığımız Amerikalıya;

★ Madenlerimize, petrollerimize el atan,

★ Bütün devlet dairelerimize, üniversitelerimize, köylerimize kadar giren,

★ İçişlerimize karışan,

★ Memleketimize yatırdığı sermayenin birkaç mislini her yıl dışarı aktaran

★ Sattığı kurtlu buğdaylarla bizi gırtlağımıza kadar borçlandıran,

★ Etimizi, kemiğimizi sömüren,

★ Kanunlarımızın giremediği, üs olarak verilmiş vatan topraklarında her an hayatımızı tehdit eden

★ Yurdumuzda, devlet içinde devletmiş gibi ayrı posta ve gümrük teşkilâtı kuran,

★ AMERİKAYA ve o'nun menfaatini koruyan,

NATO'ya HAYIR DEMENİN ZAMANI GELDİ.

Fukara ve KAHRAMAN Vietnam halkına, her gün binlerce ton bomba yağdıran, silâh tüketicisi, talancı, sömürücü; dünya barışını her gün tehdit eden, geri kalmış ülkelerin başbelâsı, SALDIRGAN AMERİKA ile aynı safta kalamayız.

NATO'dan çıkmalıyız.

NATO'dan çıkmakta, ağaların, Amerika ile ortaklık halindeki tüccarların, tefecilerin, işbirlikçilerin elbetteki zararları vardır. Onlar Amerika'nın defolup gitmesini istemezler. İstedikleri, Amerika ile bir olup emekçi halkımızın kanını emmektir.

Emekçi halkımızın Türkiye Büyük Millet Meclisinde biricik sesi, kendi öz partisi olan **Türkiye İşçi Partisidir. NATO'**dan ve NATO gibi istiklâlimizi çiğneyen Amerika ile yapılmış İkili Anlaşmalar'dan çıkma teklifi, yalnız emekçi halkımızın partisi olan **Türkiye İşçi Partisi** tarafından ortaya atılmıştır.

★ Bağımsızlığımıza kavuşmanın ilk adımını atalım.

NATO'dan Çıkalım.

★ Vatanımızda hiçbir yabancı bayrak dalgalandırmayalım.

★ Amerikan üslerini ve Amerikan hâkimiyetini kaldıralım.

★ Milli Savunmamızı, yabancıya muhtaç olmadan öz gücümüzle kuralım.

Ve bütün bunları başarmak için, kompradorların, köklü dışarda aracıların ve onların ortakları tefecilerin, ağaların hâkimiyetini kıralım.